

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

[புத். சக். உஉ.] துஷாசஉ (ஸ்ர). மார்கழிமூ. யசு நேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, December, 14, 1843. [Vol. III. No. 23.]

வேதியரோழக்கிச் சோதனை.

உபதேசிகள் எடக்கவேண்டிய முறைகளைக்காட்டி காம்பட்ட பிரயாசத்திற்கு நினைத்த பலனுண்டாகத்தந்த வேதியரோழக்க மோரணிக் கோலையாகக்கொண்டு அவனவன் எடக்குத்தன்மை யைப் பொன்னுரைகல்விணுரைத்தாற்போல வாராய்த்துசொன்ன ஒழுக்கத்தக்கேற்றதோ இவ்வையாவென்று சொதிக்கக்கடவன். இதனால் வேதியரோழக்க முடித்தபின்பு இத்தச்சோதனை செய்யும் வகையை இக்கேட்டிச்சுச் சேர்க்கத்தானித்தோம். இதில் எட்டுச்சோதனைவகை பிரித்துத்தருவோம்? ஒவ்வொன்றுக்கொரு காணாகச் சிறிதுநேரத்துக்குத் தனியேநின்று தன்னைக்கணக்குக்கேட்டாற்போல இதில் சொன்னதையாராய்த்து தான் செய்தகுறையும் எடக்கவேண்டிய முறையும் காணப்படுமே. தன்னைத்திரித்தித்துத் தானுக்கரையேறிப்பிறரையும் கரையேற்ற ஆசையுள்ள உபதேசிகையாவரும் மாத்தமாதத் தப்பாமல் எட்டுகாணாக இத்தவகைச்சோதனை செய்துகொண்டுவரக்கடவார்கள்.

முதற்சோதனை.

ஆண்டவரைப்பற்றின ஒழுக்கம்.

க. நீ உபதேசியாகத்திரிகையில் மனிதாக்கூழியஞ்செய்கிறாயென்றிருக்கிறாயோ? ஆண்டவருக்கூழியஞ்செய்கிறாயென்றிருக்கிறாயோ? ஆண்டவருக்கென்றால் மனிதருக்குமாத்திரமஞ்சுவரானேன்? மனிதர்களைச் சுறுக்காய்எடுத்து அவர்கள் காணாமையிற் சோம்பலாய்க்கிடப்பானேன்? ஆண்டவர்க்கூழியமிதுபெய்ந்திருந்தால் எக்கும் விபாபித்திருக்குந் சுவாமிக்கஞ்சிஎடவாமல் சுவாமிக்கொப்புலத்தாலே போதுமென்று திரிவானேன். பின்னையும் ஆண்டவர்க்கூழியஞ்செய்கிறாயெனில் அவரே தின்றபலன்றருவாரென்றிராமல் உன்முறைக்கவரகை மனிதரானுக்காதாயம் வராமையால் முறைப்படுவானேன்.

உ. மனிதரைக் கரையேற்றுவது தேவதொழிலையாடி மனிதர் வல்லமையாலாகாமல் ஆண்டவர் விசேஷவுதவியாலாகவேண்டுமென்று திச்சயமாய் நினைக்கிறாயோ? உனக்கிது திச்சயமானால் உன்றிறத்தை கம்புவானேன்? சிலரைத் திருப்பியவிடத்தில் நீயே கல்லவுபதேசியென்று மனதுடையுண்டென்னிப் புறத்தினுஞ்சொல்லி மிழ்வானேன்? ஆண்டவரானுதவியும் பலனும் வரவேண்டுமென்றிருந்தால் நீயுந் தருமானமுறையோடேபேசு மற்றவரும் பொருத்தியமனதோடேகேட்க நீ காதிவேடேசியிடத்தில் அவரே மனதுவேபேசு விரைத்தந்தவரே விவரகொடுக்க என்னோரமுண்டாமலென்க? அப்பெய்கிஷ்ட சின்னப்பொழுதினடியே விசேஷமாபித்த நூண்பயிர்வகையிலே விரைக்கவழிமுறைப்படி மனிதராலாருமொழிய விவையச்செய்வது ஆண்டவரால் மாத்திரமாகும் கருமயல்லவோ? இத்தத் தன்மையால் அதுதினைத் தப்பாமல் ஆண்டவரை வேண்டிக்கொள்ளாத உபதேசி பிறரைக் கரையேற்ற ஆசையல்லாத அடக்கெனினும் தன்றிறத்தை கம்பினவாய்க்காரானுதினமென்னப்படுவேதேதியாயம்.

க. புறத்தியார்செய்யும் புண்ணியம் ஆண்டவருக்கு ஸ்தோத்திரமாரகையில் உனக்கது சத்தோஷமும் அவர்கள்செய்யும் பாலம் அவருக்கிஷ்ட்சிபாகில் உனக்கது கனிதியுமாருமோவல்லவையோ? இவ்வையென்றால் ஆண்டவர்க்குமேதுனைக்குப் பத்தியும் சந்திதுமில்லையென்பது திச்சயமாடே. உனக்குப் பிதாவுமாய்க்கடவருமாயிய சுவாமிக்ஞ்சுச் செய்வவென்றிய ஆராதனை பசாக்குச்சுச் செய்யவும் அவரானுண்டாக்கப்பட்டபுரட்டித்த பிரசைகள் அவரைத் தாஷ்ணித்து தித்திக்கவும் கண்டு மனசோவாதாயின் அவருக்கு நீ பிச்சையோ? அவரை நீ சேவித்தவனோ? அவரால் கீபனுப்பட்டு உபதேசியாய்?

ச. அஞ்சுரானத்தை சீக்கிச் சத்தியத்தை அறிவவும் பாவத்தை விட்டுப் புண்ணியமெறிவிலே சேரவும் மனிதருக்குத்தொல்லி நீட்டும் பிரயாசத்தினால் மனதுமென்னித்தேடும் பலனென்ன? ஆண்டவரார் படைப்புண்டு தமது தவலியரத்தத்தினால் திரட்சிக்கப்பட்ட ஆத்தமங்களை அவர் திருப்பாதத்திற்சேர்த்து அவரைத்

தேரத்திரஞ்செய்வப்பது நீ தேடும்பலனோ? இதுவே உபதேசிகளெல்லாரும் குறக்கத்தரும் கன்மையல்லவோ? இதுவே நீயுத்தேடு கன்மையானால் செல்வத்தில் வாழ்பவரும் பெருகையினியர்ந்தவரும் கரையேற நீ சத்தோஷமாப்பபுடும் பிரயாசம் ஏழைச்சனங்களுக்கு வேண்டிப்படாமலென்க? இவர்களாத்தமங்களை ஆண்டவர் படைத்ததில்லையோ? இரட்சித்ததில்லையோ? தான் தன்னை யெய்க்கத்தேவையல்லவோ. புறத்திலே எடக்குமுறையே தானுள்ளே கினைக்குத் தன்மையாகட்டும்.

டு. ஆண்டவர் வல்லமைக்கெதிரில்லையென்றும் ஆண்டவர் தயைக்கனவல்லவையென்றும் ஸ்திரமாயெண்ணி அதனற்றற்றயை கொண்டெல்லாரையும் கரையேற்றத் தன்னவுமானாரென்றும் தன் வல்லமைகொண்டெல்லா விக்கினுந் தப்பவும் செய்க்கத்தக்கவரென்றும் அவரை முழுதும் நீ செய்யும் முழுவில் விசேஷமாய் கம்பியிருக்கிறாயோ? அப்படி கம்புகிறாயெனில் ஒரிருமுறைசொன்னவிடத்தில் அவர்கள் கோமையால் இனிப் பலனில்லையென்று பின்பாக்குவானேன்? நீயோ அவர்கள்மேலாண்டவர்களைத்தயைக்கும் அவருக்குள்ள வல்லமைக்கும் அளவுபிரமாணம் வைக்கத்தக்கவன்சொன்ன தியாபங்களை நூறுமுறை மறுத்தவர்கள் மட்டுருகானவர்களை ஆண்டவர் தயையாதார்த்தாலன்று நீ சொன்ன ஒருவாற்றத்தைக்கணக்கித் திருப்பச் செய்வதாண்டவர்க்கிதோ? மீளவும் மனிதரெல்லாருக்கரையேற ஆண்டவர் திருவுமாய்கையால் நீ செய்யும் தொழிலுக்கவருதவி செய்வாரென்று முழுதும் கம்பினால் அதற்குவரும் விக்கினங்களைக்கண்டுமயங்குவானேன்?

சு. யேசுகாதா திருவுணம்பற்றினபடியே ஆத்தமத்தைபும் சீர்த்ததையும் கரகத்திலு என்மென்றைக்குமாருமல் வேவத்தன்னவல்வராகிய சத்தர் நீதியமனதிற் கனமாயெண்ணி அதற்குப் பயத்திருக்கிறாயோ? ஓராத்தமத்துக்கு உன்ஆத்தமத்தை காமேவாக்குவோமென்று அவர் வேதத்திற் சொன்னபடியே அவருண்டாக்கியிட்சித்த ஆத்தமங்கனில் ஒன்றுமாத்திரமுன்றி கெட்டுப்போனதினால் அதன்வத்யாக உன்ஆத்தமத்தைக்கெடுத்து காத்திற்றஞ்சுவாரென்றும் அஞ்சாதருக்கிறாயோ? அஞ்சிடுவாகில் உன்ஆத்தமத்து உலவிட்டானின்று போக்குகிறதற்குக் குருக்கள்கட்டாயமவேண்டுவானேன்? ஆண்டவர் நீதியாக்கினைக்கஞ்சிடுவாகில் உனக்குதவியான மனிதர்முக்கத்தை முறிக்கமாட்டாததற்கு நீ உன்மொழிற் செய்வகேண்டியதைச் செய்யாமலும் செய்யலாகாததைச்செய்தும்கர்த்ததுரோகத்தைக்கட்டிக்கொள்ள அஞ்சாமலென்ன? ஆண்டவர் நீதிக்கு மெய்யாகவே அஞ்சினவன் மனிதர் பட்சத்தையும் பகையைபுமெண்ணுன்.

இரண்டாஞ் சோதனை.

தன்னைப்பற்றின ஒழுக்கம்.

க. யேசுகாதா திருவுணம்பற்றினபடியே உலகமெல்லாஞ்சுத்தியராக்கியமாக்கி எல்லாரையுமொருவன் கரையெற்றிருலும் அதிப்பிப்பு தன்னுத்தமத்துக்கு மோசம்பவந்தார் பலனென்ன? இதை மனதில் கனருபெண்ணி மற்றவர்கரையேற நீ பிரயாசப்பட்டுக்கொண்டு வருகையில் நீயேகெட்டு கரகத்தில் வீழாதபடிக்குச் செய்யமுடியாமலென்ன? அதற்கு முதுபிபாடமெதென்னில அச்சநடுக்கத்தோடே எந்நேரமும் ஆண்டவரை வேண்டிக்கொள்வது. நீ இப்படிச் செய்கிறாயோ. விசேஷமாய்ச் சில வழுக்கிடங்கனில் போகையில் ஆண்டவரே தேவரீரிடத்தொழிய முடிக்கப்படுகின்றென். அதிலே பசாசுபிரித்த வகைகனிலகப்பட்டவாழும் அதிலேவே குடுருப்பென் மனதிற் பற்றுமலும் எண்ணக்காப்பதமக்கெனிடவல்லவோ? ஏனெனில் என்னெனியைக்கிரங்கிப் பிறரை காண் கரையேற்றப்போகையில் காணே கெட்டாதபடிக்குத் தயையெய்தருக்கவென்றமன்றாக்கடவாய்.

உ. தன்னைக் காப்பதற்கு இரண்டாருபாயமெதெனில்ஐம்பொறிகளை அடக்கித்தால். அந்நெய்கிஷ்ட சின்னப்பொழுதினதாவது மற்றவர் கரையேறப் புத்திசெய்விக்கொண்டு வருகையில் காணே கெட்டாதபடிக்கென் சீர்த்ததைத் தெண்டித்தகடிகிபாயத்துக்கதை அடிமையாக்கி காமே செய்கிறமென்றார். அந்நெ

ய்க்கொடுக்கின்றனப்படிச் செய்தியிற் புகாமே பாவங்களுக்கெல்லாம் ஐந்தாவம் பின்புத்தொன்று விட்டாலும் பாவமுட்கொள்ளாமலுயிருக்கவோ?

க. உபாயம் எச்சரிக்கைதானே. எங்கேபோனாலும் தான் விழாதபடிக்கும் பார்த்தபாவிக்குத் தூறசொல்லவியமில்லாதபடிக்கும் எச்சரிக்கையே மிகவும் வேண்டியது. உன்மனசு ஆண்டவரையே நிச்சயமாகவும் அந்நொய்க்கொடுக்கின்றனப்படி யே மனிதர்முன்பாகவும் தூறக்கொடுக்காமற்செய்து கடன். இதையும் விசேஷமாக அஞ்ஞானத்திலே திரியுமுக்களுக்கு வேண்டியதாகும். சத்தியவேதத்தைப் பகைத்த அஞ்ஞானிகள் ஒன்றைக் கண்டால் அப்போதுமறைக்கொண்டு தூறியிரம்பவேதத்தின்மேலே தூற்றுவார்கள். உங்களை ஆண்டவர் திருநாமம் தூஷணிக்கப்படாதபடிக்கு நடந்துகொண்டவீர்கள்.

ச. உபாயமாக எங்கே போனாலும் மகிமைபுகாணமுயில்விரண்டிருவேலியாகவுக்கவ வரைச் செய்வீர்கள். எந்தப்பழக்கமிருந்தாலும் உங்களைத் தொழில் மாட்டிசெய்ய மறவாதிருக்கவும் எந்தவழவிரந்தாலும் காணத்தின் வேலியைத் தாண்டாதிருக்கவும் வினயாட்டுகிறீர்களும் சரசமும் உங்களுக்குத்தொஷ்டமென்றிருக்கவும் சில வீடுகளில் நேரத்தப்பிட்டுபாசாமும் சாட்சியில்லாமல் துறழ்த்துதிரியாமலும் கொங்கை காப்பாற்றுகாரருக்குள்ளே திரி கிறவனப்போலே திரியவும் இடெல்லாக்கு செய்யவேண்டியிருக்க நீ நடக்குத் தன்மையென்னவென்று சொதிக்கக்கடவாய். வேதத்தின் மகிமையும் ஆண்டவர் பெருமையும் உன் கைபிவிருக்கிறதென்று மறவாதொழுகவும்.

இ. செவ்வழியிலுந்காட்டினது போதமென்றிருக்கிறதேயோ? நீயே முன்னடந்துகாட்டப் பிரயாசப்படுகிறதேயோ? புண்ணியங்களைச் செய்யச் சொல்லி நீ பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்வாயோ? இயேசுநாதர்முன்பு செய்ததைப் பின்பெல்லாருக்கு செய்யப்படிப்பிந்தார். சொல்லியும் செய்வியும் வேறுபட்டால் கண்ணீர் கண்டதைச் செய்வார்களொழியக் காத்தாங்கேட்டதை எண்ணீர்கள். நீ போனவிடத்தில் அதுதான் தனியே நின்று செயம்பண்ணுவாயோ. நீ சமயத்துக்குத் தாழ்ச்சியும் பொதுமையும் காட்டுவாயோ? அந்நொய்க்கொடுக்கப்பட்டு சொன்னபடியே நீ எவர்களுக்குத் தருமாத்திரையாக உணங்கக் கடனும்.

சு. அதுதான் தப்பாமல் ஏதாவதும் ஞானப் புலதக்கவையாகிப்பாடியோ? நீயறியாததைக் கூசாமல் அறிந்தவரைக் கேட்கிறதேயோ? வயிறு நிறைய உண்ணாத தாய்க்கு முன்புபால் காக்குமோ? தொழில் செய்வது துணைத்தபோது மற்றவரையவேண்டியதை மாத்திரமறிந்தால் நீங்கள் கரையேறும்படிக்குப் போதாதே. மற்றவர்களைப் படிப்பிக்க அதிகமாய்நிறுத்துக்களுக்குக் கடன்.

முன்றிற் கோதனை.

தன் வீட்டைப் பற்றினவொழுக்கம்.

க. உபதேசியானவன் தன் வீட்டுச் சுவர்களை ஆண்டவருக்குப் பயந்து பாவமென்றிற் பேர் முதலாய் வெறுத்துப் புண்ணியவழியில் நடந்து மொட்சத்துக்குரியபராகச் செய்யப் பிரயாசப்படுவானோ?

உ. உபதேசியே மற்றக் கிறிஸ்தவர்கள் வீடுகளுக்குத் தருமாத்திரையாகவேண்டுமென்று நிச்சயமாடுண்ணிக்கொண்டாயோ? அப்படியும் வீய்தருத்துக்கொப்பணியாக ஆசையுண்டோ? உபதேசியானவன் சண்டைக்காரியென்றும் அவன் மக்கள் துஷ்டக்கடரென்றும் புறத்தெல்லா தூற்றக்கேட்டால் உனக்கு வெட்டியிராதோ? உன் வீட்டிலிருக்கிற குறைகளை மற்றவர்க்கிடத்திலே தீர்க்க உனக்கு வாய்தான் வருமோ? உன்னைச் சேர்ந்த குற்றங்களைத் தீர்க்குப பிறர் குற்றங்களைத் தண்டிக்கவென்று யிருக்கும். "தன் குற்ற நீக்கிப் பிறர் குற்றங் காண்கிற்பின்னென் குற்றமாகுமிகைக்கு" என்றும் நிருவகஞ்ஞவன்றனே.

க. சொன்னபடி உன் வீடு எவர்களுக்குத் தருமாத்திரையாகவேண்டுமென்றசொய்து உன் வீட்டுச் சுவர்களுக்கு அடிக்கடி புத்திகளைச் சொல்லவாயோ? எத்தனை பேர் புறத்து ஞானிகள் போற்பெசின் தன் வீட்டினுழைத்தவுடனே ஞானமெல்லாமறந்து புண்ணியத்துக்கடுத்த ஒரு சொல்லாகிடும் பேசாதிருக்கிறார்கள். காமயறிய ஒருபதேசிக்ரு மகனாய் மற்றொருபதேசிக்ரு மனைவியா பிருத்தவன் முந்தின மந்திரமுதலாயறியாற்றத்தார்.

ச. நீயில்லாத நாளிலும் அதுதான்மும் உன் வீட்டில் எல்லாருமறிய மந்திரங்களைச் சொல்லவும் யாதொரு ஞானப்புலதக்கத்தை

வாதிக்கவும் செய்வாயோ? உபதேசியே புண்ணியத்தைப் படிப்பிற்கும் பன்னிக்கடமாகவேண்டாமோ?

இ. உன் வீட்டுப்பேர்களைல்லாநும் அறியக் குற்றம் செய்தால் எல்லாமறியத் தண்டிப்பாயோ? இராசா ஒருவன் தானிட்ட கற்பணையைத் தன் மகன் மீறவேடனே அவனை எல்லாருங் காணத்தெண்டித்தானும். அதைக் கண்டெவரும்கிறி அந்தக் கற்பணையே நினையாதே போனார்கள். நீயுட்படிச் செய்யாதிருந்தால் உன் வீட்டுச் சுவர்கள் செய்த குற்றம் உனக்குச் சம்மதியென்று புறத்தியார்க்கொப்பவித்தாற்போலவையெவ்வவவாதிக்கு உன்னைப்பலவோ ஆண்டவர் கணக்குக் கேட்பார்.

சு. உன்னைக்கடக்குப் பாதேசிக்ருமிரப்பவர்களும் வந்தால் நீயும் அவர்களுக்கன்பு காட்டி உன் வீட்டுப்பேர்களுக்குத் தயையோடும் உன்னை விசாரிக்கச் செய்வாயோ? வேததயில்லாதாயினும் குளிர்த்த முகத்தொழுகியவார்த்தையாகிடும் சொல்லி உடற்பெசிக்கொன்றல்லாதேபோனாலும் அவர்களைத் துத்துக்குறையாக நல்ல புத்தி சொல்லத் தேவையில்லையோ? உபதேசியே வீட்டிலே தயையன்பில்லையென்னப்படுவது என்ருயிருக்குமோ?

நான்காடு கோதனை.

குருக்களைப் பற்றினவொழுக்கம்.

க. குருக்களிடத்திலே யேசுநாதர் தன்மையென்னிக்கொண்டிருயோ? உங்களை வார்த்தையைக் கேட்பவர் என் வார்த்தையைக் கேட்டவரென்று குருக்களுக்குக்கல்லாம் யேசுநாதர் திருவுளம் பற்றினார். பின்னையும் அந்நொய்க்கொடுக்கின்ற உலகத்திலாடிப்படிக்கும் கிறிஸ்தவர்க்கும் கீழ்ப்படிந்தார்போலெல்லார்க்கும் கீழ்ப்படியாக்கக் கட்டையிட்டார். இப்படி எண்ணினாயுட்க்குக்கீழ்ப்படிந்தாரம் வணக்கத்தைக்காட்டி மனதெண்ணியில்லாதிருக்கிறதென்றி புறத்திலேவணக்கமில்லாமற் பேசுகிறதென்றேயேசுநாதர் மனதினைவையுமறியாரோ? புறத்திலே சொன்னதையுங் கொள்ளோ?

உ. குருக்களிடத்தில் யேசுநாதரையென்னி வணங்குவதல்லாதே குருக்களையும் எமையென்னக்கடவீர்கள். அவர்க்கிடத்தில் திழுவாக ஒன்றைக் கண்டாலும் அதுமொசென்றெண்ணி அவர்களை மனதில்கழவேண்டாம். கடுக தவத்தைச் செய்துகொண்டிருந்த அந்நொய்க்கொடுக்கின்ற அந்நொய்க்கொண்ட காண ஒரு குருவானவர் போகெல்லி, மற்றொரு முனி அந்நொய்க்கொடுக்கின்ற தவத்தை அறியக் கேட்போனார். போனவிடத்திலே யிவாயியிருந்த அந்நொய்க்கொடுக்கின்ற ஒரித்தினக் கம்புநிறெற்பெத்துக்கொண்டொரு தயையானமேற் சாய்ந்திருந்ததைக் கண்டு வந்த முனி அவரை இகழ்ச்சியாக எண்ணினான். அதைக்கண்டுகொண்ட குருவானவர் அப்பவற் போனபின்பு நீ முனியாவதற்கு முன்னே உன்னைக்குத் செவ்வமென்றவென்றார். அதற்கவன் அப்போது நான் உழைத்தாலொழிய உண்பதற்கொன்றில்லாத ஏழையாயிருந்தே னென்றமையால் குருவானவர் சொன்னதாவது, இப்போது கண்ட அந்நொய்க்கொடுக்கின்ற முனியாக முன்னே இராசாவின் மனை வார்த்தையாகச் சுவல் செவ்வத்துடனே பொன்மணிகுவித்த அண்ணமையிலே வாழா நின்றவராகும். இப்படிப்பட்டவர்களை உண்பதையுந் துறத்திப்போது வியாதிபிருக்கையல் ஒருகம்புநிறெற்பெயுடையும்கைத்திருக்கிறதைக் கண்டதினால் அவர் தவத்தை பிகழுகிறப்பது நியாயமொவென்றார். அதற்கும் முனியும் காணி அந்நொய்க்கொடுக்கின்றவெண்ணிக்கொண்டார். குருவை எண்ணாத சீஷன் குருக்காட்டின வித்தையைமும் எண்ணாமாட்டான்.

சு. ஒரோரிடத்திற் குருக்கள்தன்னைக் கண்டித்தால் தானும் மனதில் கிணங்கொண்டு அகக்கரித்துக் குருக்கள் கொடியபென்றும் கேட்பக்காரரென்றும் புறத்திலே தூற்றி முறைப்பட்டுத்திரியானோ? ஆகிடும் அந்நொய்க்கொடுக்கின்றனப்படிபெயுடைய உங்களைக் கடைக்கை குருக்கள் ஆண்டவருக்குக் கணக்குச்சொல்ல இருக்கிறீர்களென்று அறியீர்களோ?

ச. குருக்கள் மனிதராகையல் யாதொரு சமையத்தில் ஒரு குறைசெய்தால் நீ அதைக் கண்டு மறைக்க மூடாமல் வெளியில்வைத்துத் தூற்றுவாயோ? வேததயை எழுதப்படி காடுமென்பவன் கொலையெய்துத் தன்றப்பன் திருவணமாய்த்துக்குறையைக் கண்டு பரியாசமாகத் தன்னண்ணமாருக்குச் சொன்னதினும் இன்னும் அவன்கொத்திரத்தாரக்குத் திராதசாயம்பெற்ற செய்தியையறியீர்களோ? ஆகிடும் அவன் குற்றமில்லாத குறைவைக் காட்டினான். இதைமும் அண்ணமாருக்கொழிப்ப புறத்தியாருக்குக்காட்டினவனல்ல. இதைக்கண்டு நீங்கள் அஞ்சத்தேவையல்லையோ.

கு. குருக்கள் தந்ததே போதும் போதாதென்பாயே? அப்படியானால் பொருளைச் சம்பந்தம் மனிதர்க்கு முன்பு செய்திருந்தொழிய மொட்சத்தினுள்ளினியருந் பலருசையால் ஆண்டலமைச்சேவித்தவழியல்லவென்று நோன் அமடலோ?

க. உலக சோம்பலையறைக்கக் குருக்கள் முன்னே வெகு சாமர்த்தியமபேசச் செய்யாததைச் செய்யாததாகச் சொல்லிக் செய்தற்குப் பதவற்றைக்கூட்டிச் சித்திரமாக வர்ணித்துப்பேசின அடக்கை ஏய்க்கப்பார்ப்பாயே? ஆகிலும் குருக்கள் மனிதராகக் கொள்ள அவர்களை ஏய்ப்பதரிதலவலாயினும் எல்லாத்தையுமறிந்தகவாயிமை ஏய்ப்பாயே? அவருக்கல்லவோ கண்டுகொப்பிக்கக்கடவாய் அவரல்லவோ நீசொன்னதற்கவராகத் தோராமற்செய்ததற்கவராகப் பலனைத்தருவார்.

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

PART II.] Legible Language.—The subject continued. [CHAP. XII.

1. To show that the picture-style of writing, was the first kind invented or used, we may refer to the Egyptian sculpture. And here also we can find specimens of the different kinds of writing adverted to, namely, the pure hieroglyphic, or simple picture-style; the mixed, allegorical or emblematic; the abbreviated or contracted, and the alphabetic.

2. The magnificent ruins of Persepolis, the capital of ancient Persia, has its monuments and buildings covered with characters of some kind or other, imitative, emblematic or alphabetical. In many instances, there is the pure picture style: then we meet with abbreviated emblems, or rather what seems to be letters; at any rate, affording proof that the ancient Persians had, at this period, made some advance from characters for things towards characters for words.

3. In America, as we have before shown, picture-writing is found every where, amid the most savage tribes. The Mexicans had acquired such a degree of perfection in this style of writing, that on the first arrival of the Spaniards on their coasts, expresses were sent off to Montezuma, the reigning monarch, containing an exact statement of the fact, together with the number and size of the different ships, by a series of pictures alone, painted on the cloth of the country.

4. The written language of the Chinese is altogether a language of things, and was formerly very largely, if not entirely, a language of pictures. Their picture-writing, however, was not, like that of Mexico or Egypt, an exact representation of the thing treated of, but rather a slight outline. This kind of style is now become obsolete; but the characters now in use are abbreviations of the picture-style, and we can frequently trace the parent image.

5. Attempts have been made to prove that the picture-writing of the Egyptians, the Chinese, and the Mexicans has proceeded from one common source; yet it cannot be so. Each possesses a distinct style, derived from an attachment to distinct classes of images, for the most part of a local nature.

6. In the Egyptian system, we find the crocodile, ibis, ichneumon, the lotos and papyrus, birds and other animals with human heads, and men with the heads of birds and dogs. In the Mexican system, we find the rabbit, cane, reed, flint house-fly, &c.; in the Chinese, we have cross, crooked, parallel and angular lines, as the abbreviated symbols of pictures; which Dr. Morrison conjectures were copied from the tracks of birds on the sands, and from the lines on the bodies of shell-fishes.

7. Each system had a distinct origin, according as mankind, in these different parts of the world, and under different circumstances, have found a necessity of recording facts and ideas in remote periods of antiquity; and each has an obvious tendency to run into arbitrary or alphabetical characters, though of different forms and descriptions.

8. The system, whose origin we can most satisfactorily trace from history, is the Phoenician, using the term Phoenicia in a very extended sense. In this way we mean not only the whole coast of Palestine, of which Tyre and Sidon were the chief cities, but also the whole country of the Canaanites and Hebrews, under whatever name it may have passed at different periods, as Syria, Assyria, Sidonia, Aram; also as touching upon, or rather crossing Mesopotamia, Babylonia, and Chaldea.

9. All these countries spoke the same language, or at least, dialects of the same language, that in no case differed farther from each other than the Scottish differs from the English; and all used the same alphabet or alphabets, that possessed as little variation. Hence there can be no doubt that, in whatever part of this quarter of the globe alphabetic characters originated, they were readily and rapidly introduced into every other part.

10. There is some degree of doubt whether Greece derived its letters from Egypt or Phoenicia. The best authorities incline to the last opinion.

11. That the Romans derived their letters from the Greeks is unquestionable; and hence the first invention of writing seems to rest with the Phoenicians, and we are able to trace it to within one hundred and sixty years of the flood.

12. The proper Phoenician alphabet consisted of not more than thirteen letters at first: it afterwards had three added to it, making sixteen in the whole, and in this number it seems to have been earliest employed by many of the adjoining countries, and is known by the name of Samaritan or ancient Hebrew.

13. The Chaldeans introduced some kind of change into the form of the letters, and added six, since the Samaritan alphabet did not seem sufficiently full to express all the articulations of their speech. In this manner, with various changes, the Phoenician alphabet can be traced throughout every part of ancient and modern Europe, every region of Africa where writing of any kind is practised, and in the western countries of Asia.

14. But Asia, in many of its empires and provinces, had another alphabet, the

Nagari. This consists of not less than fifty letters, of which sixteen are vowels, and thirty-four consonants, all arranged in the order of the alphabet with a systematic precision. The vowels take the lead, beginning with those most easily spoken. This correct and elegant alphabet extends, with a few trifling variations from the Persian gulf to China.

15. Such is a brief history of the noblest art which has ever been invented by the unassisted efforts of human understanding: an art which gives stability to thought, forms a cabinet for our ideas, and presents, in imperishable colors, a speaking portraiture of the soul. Without this, hard indeed would be the separation of friends—the traveller would become an exile from his native home.

16. Without a legible language, what to us would be the wisdom of past ages or the history of former states? The chain of nature would be broken through all its links, and every generation become an isolated and individual world. While the language of the lips is fleeting as the breath itself, confined to a single spot and a single moment, the language of the pen has an existence as firm as the everlasting hills, and can only perish with the globe itself.

17. Legible language is the great sun of the moral world; it warms, stimulates, irradiates and develops and matures the best virtues of the heart, and the best faculties of the intellect. But for this, every thing would be doubt and darkness and death shade; all knowledge would be traditionary, and all experience local, and civilized life would relapse into barbarism, uninstructed by science, unregulated by laws, and unconsolated by revelation. Should we not, then, justly characterize it as the noblest art ever invented by the unassisted efforts of human understanding?

(Translation of the above.)

கூட்டுப்பொருள் செய்த பிரபஞ்சநூல்.

யு. அத்தகாரம்.—பகுதி.

க. ஆதிபிஷாஹுடைய அல்லது பிரபஞ்சநூல் அல்லது பிரயோகிக்கப்பட்டது படவெழுத்து வாசகத்தொண்டினைப்பதை அறியவேண்டுகில், எகிப்துத்தேசத்தார் வழங்குவந்த சித்திரக்கூப்பார்த்தால் அவைகளில் மெற்சொல்லப்பட்ட துலாம்பரமான படவெழுத்தை அல்லது தீர்க்கமான படவாசகம் உலப்பாகவும், உருவசுவலமையாகவும், அறிகுறியாகவும், சுருக்கமாகவும் சித்திரித்திருப்பதைக் காண்பீர்கள்.

உ. முற்காலத்திற் பாரிசராக்சியத்திற்கு இராசமாதகரியாயிருந்த போர்பிப் போலிசுபட்டினத்தின் வித்திரமான அழகைப்பார்த்தார் சிலபாங்கான அல்லது போலியான, அல்லது குறிப்படையானவாளை அல்லது அரிவரியின்போங்கான அட்சரங்கள் கோரிக்கைகளிலும் மாடகூடங்களிலுஞ் சித்திரித்திருப்பதைக் காண்பீர்கள். வெகு காரியங்களில் தீர்க்கமான படவாசகத்தைக் காண்பீர்கள். இதுவும் மற் சருக்கமான குறிப்படையானவையான அல்லது அட்சரத்திப்பின் போலியைக் காண்டதினால், பாரிசராதியார் இத்தையுத்திலும் அறிகுறியடையான அட்சரங்களிலும் வார்த்தையைக்காட்டும் எழுத்தை எழுதவதில் மிகுதியுத் தெற்றிய கொண்டு விட்டாரெனப்பற்றித் துணைகளை ஸ்ரண அத்திட்டினைவினவிக்குது.

க. நாங்கள் மேலெசொன்னபிரகாரம் படவெழுத்துகள் அநெரிக்காவிலே மெட்ச்ச்சாதியர் வாசம்பண்ணுமொவ்வொரு இடங்களிலுமுண்டு. மெட்ச்ச்சாதியர் நாட்டார் துவவெழுத்தவாசகத்திலெவ்வளவு ஸ்ரணமான அறிவேயடைந்தாராகவேயாகில், ஸ்பானியலருணத்தார் அவர்களுடைய முதன்முறை வந்தற்கிணியுள்ள மெட்ச்ச்சாதியர் நாட்டில் இயாச்சிபரிபாலனம்பண்ணின எகிப்துநியாகியமொத்திபு: (Montezuma) என்டவருக்கு ஸ்பானியலாயவசரத்திப்பாவில், அக்கேசுடந்த புதனத்தையும அவலத்தலவந்தகட்டல்களெவ்வளவு என்றும் அவைகளில் பருப்பெவ்வளவு என்றும் அவலத்தலவந்த புடைவையொன்றிற் படமாகச் சித்திரித்தனூப்பத்தக்க அவ்வளவு தெற்றிக்கொண்டாரர்கள்.

ச. சீனர்கள் எழுதமாதையைப்பார்த்தால் அதுமுழுதும் அத்தந்தப்பொருட்களைக் காட்டும் பாணையாயிருக்குது. முற்காலத்தில்காருவதமில்லாதருந்தாலும் மிகுதியான அளவுக்கு அவர்களுடைய பாணையானதுபத்திற் பாணையாயிருந்தது. அப்படியிருந்தும் அவர்களுடையபாணை, மெட்ச்ச்சாதியர் நாட்டாருடைய அல்லது எகிப்துத்தேசத்தாருடையதைப்போல, முழுப்பொருதயும் காட்டாமல் அத்தந்தப் பொருட்களின் அடையாளத்தைமாத்திரமே காட்டும. துவவந்த படவாசகம் இக்காலத்திலுமாயிற்றுக்கொழிந்தது. ஆகிலும் இப்பொழுது அவர்கள் படவாசகங்களைச் சருக்க வழங்குகின்றும் அவைகளினுதி தோற்றமில்லென நாங்கள் அறிந்துகொள்ளக்கூடும்.

டு. எகிப்தாருடையயும், சீனருடையயும், மெட்ச்ச்சாதியர் நாட்டாருடையயும் படவெழுத்துக்களொரே அடிபிலிருந்து பிறந்த

தென்பதைத் திருட்டார்த்தப்படுத்தும்பொருட்டுப் பிறையெத்தனம் பண்ணப்பட்டது. இம்மூன்று பாஷைகளையும் அடகுண்ட சமரசப்படுத்திப் பாஷையில் அவைகளை அறியுமாறு திறந்ததாக்கினோர் மலை. ஏனென்றால் ஒவ்வொன்றும் தானாய் நடைபெற்றதாய் அவ்வாறு பரிசீலிக்கப்பட்ட படைவழித்துக்களைச் சித்திரித்ததிலும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமான சாய்க்கதை உடைந்தாயிருக்கின்றது.

கா. எளித்திருடைய எழுத்தமுறையில், முதலை, (ஒர்விதமான) காளை, சீரி, தாய்க்கொடி, கடுநாசுமரம். மனிதனைக் பொருந்திய பறவைகளையும் மற்றும் மிருகங்களையும், பட்டினன், காய்க்குடைய தலைகட்பொருத்திய மனிதரையும், மெச்சிக்கொண்டிருக்கையுடைய எழுத்தமுறையில், வெள்ளமுல், மூங்கில், காணல், தீத்தட்டிக்கலவு, இலையுள் முதலியவற்றையும், சீனருடைய எழுத்தமுறையில், புச்சுடிவாயான, திருக்கல் முருகலான, சரிசமுனை (அட்சரேகையான) கோணவடிவான ரேகைகளையும் காண்கிறோம். டாக்குத்தர் மோற்சினையவர் இந்தரேகைகளைக் கண்டதின் பின்னால், பட்டினன் உணர்றறையில் மிதித்த அடிவழிப்பிடித்தும் சிங்கங்களுடைய ஓடுகளின்மேற் காணப்படும் வரிசைப் பிடித்தும் தங்கன் எழுத்துக்களை உண்டாக்கினார் கென்றுத் தெரிவிக்கிறார்.

எ. ஒவ்வொருமுறைகளும் பேதாபேதமான உற்பலத்தைக்கொண்டிருக்கின்றன. எப்படியெனில், உலகத்திலுடைய பற்பல இடங்களிலும் வாசம்புணர்ந்துகொண்டிருக்கின்ற மனிதர்கள் தங்கடங்கடப் பேதாபேதமான திருபாசத்துக்குத் தக்கதாக காலகாலங்களிலும் வருந்தும் சைகையையும் குத்துக்களையும் எழுதியெழுதியிருவதவரையுடைய சூக்குக்குக் கண்டது. ஒவ்வொருமுறையும் பேதாபேதமான ஆக்கிரமிப்பும் தன்மைகையுமுடைய தாயிருந்தாலும் அம்முறையில் உலகத்தேற்றிக்கொண்டுகொள்ள அட்சரகத்தையுண்டாக்கியது.

அ. மேற்சொல்லப்பட்ட ஒழுக்குகளை நிறுத்தியதென்ப பின்பு சீனருடைய சித்திரத்தைக்கொண்டு நாடபூரணமாய் நிறுத்திகொண்டிருக்கின்றது. பின்புபேதேயென்பதாலே, திருத்திரித்தாய் பட்டினன் கண்ட தலைப்படுகையுடைய பல்லுள்ள சூதேசமுறையும் மனிதநிலை, காணினியர், எபிரேயருடைய தேசக்களையும், அல்லது பற்பலகாலங்களிலும் வழங்கிவந்த சீரிடா, ஆசிரியா, சீனோனியா, ஆராம் முதலிய தேசங்களையும், மேசோபொத்தாமியா, பாபிலோன், கலதேயா முதலிய தேசங்களையுமேயடக்கின்ற சூத்திராய்ப்பேசப்படுகின்றது.

கா. மேற்சொல்லப்பட்ட இவ்வூவர்கள் ஒரேபாடையைப் பேசினவர்கள். அல்லது இவையென்றுமொழியும் அவர்கள் பேசியபாடையிற் சந்தே சொற்பலகற்பமாத் தரமுண்டு. இதைத் திசைமொழிநடை யென்றுக் கவர் கூறுவார்கள். எப்படியெனில், இவ்விரிசுபாடையுட்கும் இவ்வொருபொருளும் சத்தேகமாகும். மேற்சொல்லப்பட்டவர்களுடைய மெத்த வித்தியாசமில்லாத பொலத்தானே. எல்லாச்சாத்திரமொழி சொற்பலகற்பமாத் தரமுடைத்தான ஒரேவித ரெடுக்கண்கை அல்லது ரெடுக்கண்களுக்குப் பிரயோகத்துவந்தார்கள். ஆகையினால் சத்தேகவிதிரஞ் சந்தமிக்நிப்பியிலெத்திசையின் கணரெடுக்கண்கை கச்சரவகன் பிறந்தாலும் அத்திசையிலிருந்து சித்திரமாக மற்றுத்திசைகளிலும் பரம்பலவர ஏதுவாய்ந்தது.

கா. க்றேக்கதேயத்தாருடைய அட்சரங்கள் எளித்தாருடைய அட்சரங்களில் தின்றே பின்புபேதேய அட்சரங்களினின்றும் பிறந்ததே வெடைநடைப்பற்றிச் சிவபல சமுதியமுண்டு. ஆகையினால் சாஸ்திரோ சாட்சியையொத்தார் த்தாய், பின்புபேதேய அட்சரங்களினின்றும் பிறந்ததாய்த் தெரிபலருக்கின்றது.

கா. உரையாசிரியர் பிரயோகத்துவரும் அட்சரங்கள் க்றேக்கருடைய அட்சரங்களினின்றும் பிறந்ததென்பதற்குச் சந்தேகமில்லாது. மிஸ்தாநாபுதியிலே, பின்புபேதேய அட்சரங்களினின்றும் பிறந்ததென்பதற்குச் சந்தேகமில்லாது. அதுவும் சலப்பிரயாசத்தாய், காசிய. வருத்துக்குள்ளும் வெவ்வேறான அறிவித்தற்கு மெய்க்கு வழங்குகையுண்டு.

கா. ஆதிலே, பின்புபேதேய ரெடுக்கண்க்கிற்றி பிழை மூன்ற்சரங்களுக்கு மேல்விலை. பிற்பாடு மூன்றுகட்டிப் பதமுடச்சரங்களினால். அடுத்ததேசங்களிலிருந்தவர்களில் அனெகர் முதலானவர்களுடைய சாய்க்களையும் பிரயோகத்துவந்ததிலும், சமாதிகம் அல்லது பழய எபிரேயன் என்றபொய்யைக்கொண்டிருந்து.

கா. கலதேயர் தங்களுடைய அட்சரங்களின் வழங்குதலைவெரு

குவிதமாகி அவைகளுடன் மூன்ற்சரங்கையுஞ் சேர்த்தார்கள். சமாதியருடைய ரெடுக்கண்களுக்கு அவர்களுடைய டேச்சினுச்சரிப்புகளைப் பூரணமாய் வெளிப்படுத்தவில்லையென்று கண்டபடியினால் இவ்விதமாய்ப்பற்றல் விகாரக்கருடன், பின்புபேதேய ரெடுக்கண்களைப் பழயபுதிய ஏரோப்பேதேசத்தின் ஒவ்வொரு இடங்களிலும், ஆசிரிக்காதேசத்திலெச்சரமெப்பகுதியில் வழங்கிவருகிறோ அப்பகுதியிலும் ஆசிரியர்க்கு மேற்குத்தேசங்களினுஞ் சேர்த்துத் தமக்கு அறிந்ததென்றுக் கூடியதாயிருக்கின்றது.

கா. ஆகையினால் ஆசிரியர்களும் அதிலடக்கிய ரெடுக்கண்களிலும் காசியென்பப்பட்ட வேடுருவகையான ரெடுக்கண்களுண்டு. இத்திற்பிட்டத்தட்ட அன்பது எழுத்துண்டு அதில் உபிரமுத்தப்பதினும் உடலெழுத்து முப்பத்தினும் எவ்வாறு அன்முறையாக மாறாமல் ரெடுக்கண்களுவகையாய்க் கிரமப்பட்டுக்கொண்டன. உபிரமுத்தத்தானே பிரயாசமின்றிப் பேசும் ஒவ்வொரு பேச்சுக்கும் முதலெழுத்தாகப் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. இத்தேசத்திலும் கிதானமுமான அறிவரிசைச் சொற்பலகற்பத்துடன் பரிசுருடைய கலதேயாட்க்கிற் சீனதேசமிருப்பிரயோகித்தவருக்குள்ளும்.

கா. மனிதனுடைய அறிவினாண்டாரும் பிரயெத்தனத்தினுள் மூன்றுசெய்யாமல் உண்டாக்கப்பட்ட பிரயலமான இவ்வகவித்தையைப் பற்றிய சூக்குகமான சித்திரமிகவே. இத்த வித்தையினுக்குக் கட்டுப்பாட்டைக்கொண்டிருந்து. எக்கருடைய எண்ணத்துக்கு மாணிகையையுண்டாக்கி, சீரீகட்டழித்துபோகாதவ எண்ணத்துக்கு ஆத்திரமாவின் பேசும் பட்டினனைக்கொண்டிருந்து இவ்வலாதிருந்தார் கினைசீரீ பிரியவக்த தெண்டிப்பு. ஒரு பிரயாணியும் தான் பிறந்த ஊரைவிட்டுப் பரதேசியாகவும் போக ஏதுவாயிருப்பான்.

கா. அட்சரம் விளக்கிய பாஷையில்லாதபொழுது, சென்றபுத்தேயும் அட்சரங்களில் அல்லது முத்திரைநிலைமைப்பற்றிய சித்திரங்களில் அறிந்ததிலும் எமக்கென்னயாபம்? பிரயுச்செய்து சூக்குவியானது தெறத்துப்போக ஒவ்வொருசாதியும் தனித்தனியே பிரிந்து வேறுபட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு உலகமுண்டு. உத்தேசமுண்டாகும் பாலையிற் அதாவது டேச்சானது சுவாசத்தேசத்தேசப்போல ஒரீதியிஷ்த்திற் பறந்துபோகும். ஆகையினால் பாலையியால் சுவியாமல் அதுதனமும் திரும்புகையைப்போலிருக்கும். உலகமழையும் பொழுத்திற் பாலையியிற்றதேயலலாமல் அத்தற்குமும் ஒருக்காலமழியமாட்டாது.

கா. அட்சரம் விளக்கிய பாஷையானது சீனமதமே இவ்வெதென்பபகுத்தினரும் உலகத்தாரும்பொருடென்ற சீரிய சூரியனைப்போலிருக்கு அத்தச் சூரியன் மனநுத்தம் சந்திரன திருபாசங்களையும், மங்குருவிய கணங்களையும் உயிர்ப்படுத்திச் செயலிக்கொண்ட பண்ணிற் சந்திரனவத்துப் பூரணமாகிருந்து. இத்தச் சூரியனில்லாதபொழுது ஒவ்வொருபொருளும் சத்தேகமாகும் இன்னும் இன்னும்—மாமலம் திருபாயிருக்கும் சவ அறிவும் பரம்பலையாயிருக்கும் சவ பழக்கமும் அத்தத்த தானத்துக்கு அடுத்ததாயிருக்கும். காணுவத காணிகமானாடையும் சாத்தத்தினுற் படிப்பிக்கப்படாததும், தருமசாத்தத்தினுற் பொழுக்குப்பறத்தப்படாததும் தேவ வரப்பாசத்தினுல் ஆசோரபண்ணப்பட்டாததமான மிவெச்சுக்கடைபயைத் தரும்படி காணலும். சூசையால், மனந் அறிவின் பிரயெத்தனத்தினுள் மூன்றுசெய்யாமல் உண்டாக்கப்பட்ட இவ்வகவித்தையை மேலானதென்று சொல்லாமல் விடுவோமோ?

(Brief descriptions of the most remarkable birds, illustrated by cuts on a comparative scale.)
THE CONDOR.

The bird whose picture is given above, is the largest known of the vulture kind. It bears some resemblance to the eagle, and naturalists were for a time doubtful whether it properly belonged to the eagle or the vulture tribe. Before any well-authenticated description of this bird had been received, the most marvellous stories were told of its extraordinary size and power. Some of the old Spanish historians, believing the exaggerated tales of the Indians concerning it, state that it measured eighteen feet in the extent of its wings and was of so enormous a size that it could not enter a forest: that it would attack men, and even carry off a stag; and that the rushing of its wings as it approached the earth struck men with terror and almost deafened them. But later and more accurate observation has determined

the falsehood of these statements and presented us with the true dimensions and character of this bird. It is considerably larger than the eagle, measuring in the extent of its wings from 9 to 12 feet. The beak of the Condor is straight at the base, but the upper mandible becomes arched towards the point and terminates in a strong and well-curved hook. The basal half is of an ash brown and the remaining portion towards the point is nearly white. The head and neck are bare of feathers; round the lower part of the neck is a broad white ruff of downy feathers. The tail is short and wedge-shaped. The legs are excessively thick and powerful, of a bluish grey colour intermingled with whitish streaks. It has as yet only been found in South America, and most commonly in Peru and Chili. There on the cliffs of the Andes from 10,000 to 15,000 feet above the level of the sea, in the region of perpetual snow, they may be seen in companies of 3 or 4 sitting on the naked rocks. It resorts to the plains only when impelled by hunger. Two of them will together, attack the lama, (a small species of camel,) heifers, and even the puma, (the South America lion,) repeating their attacks till the animal is overpowered and sinks to the earth, when they will instantly seize upon the eyes and tongue, their favorite morsels, and then continue their bloody banquet till they are quite gorged. The eggs of the Condor, which are white, and three or four inches in length, are deposited on the bare ground.

The young ones are said to remain with the female during one year. For some months the young are without feathers, their bodies being covered with a fine curling whitish hair. At the age of two years the plumage is of a yellowish brown, which gradually changes to a bright black intermingled with grey.

The Indians of Peru sometimes amuse themselves by catching the Condor alive with their lassos.* For this purpose a cow or horse is first killed, when down come the Condors and are permitted to gorge themselves. Then the Indians with their lassos easily capture them. The bird makes incredible efforts to escape and sometimes succeeds, after vomiting freely. Sometimes a poisonous substance is mixed with the food that is thus offered them when after their meal they appear as if intoxicated. This bird is exceedingly tenacious of life. Humbolt relates that at Roibamba he saw some Indians first strangle one with a lasso, then after hanging it on a tree, pull it forcibly by the feet for some minutes. As soon as the lasso was removed the Condor arose and walked about as if nothing extraordinary had happened. Three balls were then discharged at it from a pistol, at less than four paces distant, all of which entered its body, wounding it in the neck, chest and abdomen; but the bird still kept its legs. Another ball broke its thigh, and brought it to the ground; but the wretched creature did not die till after an interval of half an hour.

* The lasso is a long rope with a running noose in one end, which the Indians throw with great dexterity over any animal they wish to capture.

வி ல ங் கி ய ல்.

ஓர்வகை வல்லூறு.

(Translation of the foregoing.)

மேலே காட்டியிருக்கும் படத்தின் உருபத்தைபுலி சாயலையும் பார்த்தால் அது கழுதைப் பார்ச்சிறகுபோலும் வல்லூறைப் பார்ச்சிறகுபோலும் தோற்றமென்றது கொஞ்சக்காலமாக விலங்கியல் சரித்திரசாத்திரிகளும் அந்தப்பட்சி கழுதையாக அல்லது வல்லூறென்று பருத்தநியக்கூடாதவர்களைப்பிரித்தார்கள். இப்பட்சியின் தட்டையைப் பற்றி லிபரமாய் அறியவராமல் னிதாசு இடில் பருமந்தையும் பலத்தையும் பற்றி அதிசயிக்கப்பட்டதற்கு அநேகக் கதைகள் உண்டு. பூருவோத்திலிருந்த சில ஸ்பானிய சரித்திர சாஸ்திரிகல் இத்தப் பட்சியைப் பற்றி இஸ்பானியர் பருப்பித்துச் சொன்ன கதைகளை நம்பிக்கொண்டதினால், அது வீரித்த செட்டையளவுக்கும் பதினெட்டடி நீளமென்றும் அதிகப் பாரப் கொண்டதினால் காட்டிற் புருத்து இரையெடுக்கமாட்டாமையால் வீருத்து மனிதரைப் பிடித்துத் தின்றதும் பற்றிப் பெரிய மான் களையும் திருத்தெடுத்த இரையாகக் கொண்டுபோனதென்றும் அது பறந்து சிலத்தில் வந்து விழுதே சந்தத்திலே மனிதர் திடுக்கிட்டுப் பறத்ததினால் காத்தடைத்துச் செட்டையப் போன்றவென்றும் சொல்லியிருந்தார்கள். அப்படியிருக்கும் பிறகு வரவர இத்தப் பட்சியின் தன்மையினுண்மையிற்றே அந்நவந்தமையால் நம் சொன்ன கதை பாரப் புரளியென்று தெரியவந்தது. எப்படியெனில், அதின் பருமம் கழுதையும் மெத்த நீண்டது. வீரித்த செட்டையளவுக்கு அளந்து பார்ச்சிக் கூ அடிநின்ற வல அடிமட்டுமேண்டு. இத்தப் பட்சியின் சொண்டு அடியிலே நீண்டதும், அதின் மேற் சொண்டு கூர்ந்து மடித்து உரத்து நன்றும் வகைத்த கொடுக்கிபோலவே இருக்கின்றது. அதினுடைய நாடிக்குக் கிட்டச் சாம்பனிறமும் (சாண்டினுண்மையப் பார்த்தாப் போலே வெண்மை நிறமும்) எதாயிருக்கிறது. அதினுடைய தலையிலும் கழுத்திலும் இறகு கொஞ்சமென்கூறும் இல்லை. கழுத்துக்குக் கீழ்ப்புறத்தில் வகையையப் பரந்து கிழந்த வெண்மையான மேல்விய இறகுள்ளது. அதற்கு வால் மும்பினிக்கும் சூப்படி போலே கூடியாயிருக்கின்றது. அதினுடைய கால்கள் அறமுற்றித் தடித்ததும் அதிகம் பெலன் உள்ளதும், சீவிறமுஞ்சாம்பன்மறமுஞ் செறிந்து செறிந்த சிறப்பொருந்தியதும் இடையடை யே வெண்கக் கீழ்க்கேளு அகிசுஞ்ஞதமாயிருக்கின்றது. இப்பட்சி தெற்க்குமரிக்காலிலும் பெருமாலும் பீரு, சிலவி முழவிய காடுகளும் கடமாடுகின்றது. கடலுக்கு மேலே வந்து அடி தொடங்கி யிருக்க அடிக்கொண்ட அத்திக யலையின் மேலே ஓடியாநீ பெய்யும் பனிவளிலே மூன்று அல்லது காலை ஒருமிக்கக் கூடிக்கொண்டிருக்கும். பசியுண்டாரும் பொழுது சமனான வெளிக்குப் பறத்தபோயிரண்டொன்றும் கூடிக்கொண்டு மலாமாடுகின்ற போர்கொண்ட ஓர்வகை ஓட்டசத்தையும் கிடாரிகளையும்

பியுமாவென்று பேர்கொண்ட தென்னமேரிக்காவிற்கு வந்ததற்குத் தானும் விழுந்து ஒரு அழங்காயமுக்கி அவைகள் சாகுமனவுக்கும் அவைகளை எக்டிச் சாவக்கொன்றவுடனே கண்களையும் நாக்கையும் கொத்தி இழுத்துப் பிடுக்கி வயிறு சிரம்புமாவுக்கும் கன்றுய்த் தின்றுவிட்டுப் பறந்துபோகிறது, இப்பட்சிபின்புட்டை வெய்யுறும். அதின் நீண்ட மூன்று காலங்குவிருக்கும். வெறும் கிவத்தில்தானே இட்டுவிடுகின்றது.

குஞ்சுகள் ஒருவருடனையுக்குப் பெண்பட்டிகளோடே இருக்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால், சிலமாதமளவுக்கு இந்தக் குஞ்சுகளுக்கு இறகு முடியாது. அவைகளுடைய சடலத்திற்கு ஒருண்ட கோத்தியான மயிர்கள் முணுந்திருக்கும். அக்குஞ்சுகளுக்கு இரண்டுவயது செலவழிப்பொழுது, அதிநிறகுக்களையலாஞ்செய்க்கலம்மக்கப் திறமாகிப் பிறகு வரவரத் சாம்பலிற்றுச்சரித்த கருமை நிறமாகிப் போகின்றது.

பிருதேயத்திலுள்ள இந்தியர்கள் இப்பட்சிகளுக்குக் கயிறுபோட்டு உயிரோடேயிடித்துப் பராக்குக்காட்டி விளையாடுவார்கள். எப்படியெனில் முதலொருமாட்டை அல்லது குதிரையைப் பிடித்துக் கொன்று அப்பட்சிகளெல்லாம் வந்துவிழுந்து நின்றும்படிபோடும்மேலேயில் அவர்களைத் தக்கியிற்றித்துப் பிடித்துக் கயிறிலையைகளை அடிப்படுத்தும்பொழுது அப்பட்சிகள் பறந்துவிடக் கூடியனவு தங்கள் வலுவைச் செலுத்திப்பார்த்தாலுஞ் சிலவேளைகளிற் சடாமற்போகிறது. சிலவேளைகளிலே பறந்துவிடுகிறது. சிலவேளைகளில் அந்த இந்தியர் சிலவகையான கருணைப்பதார்த்தங்களை எடுத்தி அவைகளை அந்தப்பட்சிகளுக்கு வைக்குஞ் சாப்பாட்டுடன் கலந்து வைத்தால் அவைகள் அதைத் தின்றதிற்பின்னால் கஞ்சுபற்றி வெறிக்காண்டகணக்காயிருக்கும். இப்பட்சி நீண்டத காரியத்திலே தானே விடாப்பூட்டாய்ப்பிடித்துக்கொண்டுநிற்கும். இந்தியர்கள் இப்பட்சியிலொன்றை அடிப்படுத்திப் பிடித்துக்கொண்டு அதை மறந்தலே கயிறுபோட்டிருந்துத் தூக்கிக் காவலே பிடித்துக் கொஞ்ச நேரமாகப் பெலனெல்லாமவைத்து வலுக்கொண்டிருந்துக் கயிறுறுத்தவுடனே அந்தப் பட்சி கிவத்திலே விழுந்தெழுந்தித் தண்டிக்கொன்று சம்பவியாததுபோலே கட்டத்தென்றும், ஒரு துவக்கிலே மூன்று குண்டுபோட்டிருக்கி காவலுரைத்தல் தின்ற அத்தஞ்சுக் கூடும் அந்தக் குண்டுகளெல்லாம் அதின் சரிந்துக்குள்ளே பிடித்துக் கழுத்திலும் கெஞ்சிலும் அடியவற்றிலும் பாடான காயம்பட்டும் அந்தப் பட்சி நிலத்தில் விழாமலும் விழுந்து சாவாமலும் ஓரே நிலையாய் நின்றது. வேறொரு குண்டு துடைப்பிப்பட்டிலுல, நிலத்தில் உந்துகொண்டுவிழுந்தும் சாவாமலொன்றித்தயாலமபோலே உயிரோடே இடந்தலென்றும் கம்பொலெட் எப்பவர் சொல்லுகிறார்.

MR. POOR'S LETTER TO HIS LATE PUPILS—NO. XIV.

My Young Friends,

For many years I was employed as your Tutor, in assigning you new lessons and in testing your ability to learn them. It often afforded me pleasure and encouragement to see that you were able to surmount the obstacles that lay in your way, and to acquit yourselves well, even in difficult tasks. You were pioneers in the field of science, as it regards your countrymen, and every stage of progress you made you were making way for a host to advance. In my whole course of tuition with the first classes,—the members of which now stand prominently before me while penning this letter,—it was an inspiring thought that every theorem you demonstrated, and every problem you solved was an onward and upward step,—something new in the land; an additional ray was darted from the sources of light and knowledge, which could not but tend ultimately, to dispel the clouds of mental and moral darkness in which your countrymen were shrouded.

Every measure of success, in the higher and more difficult branches, was something toward the favorable solution of a problem, on which we, who had espoused ourselves to the heathen for better or for worse, were deeply interested. The problem was one relating to the native intellect,—as to its capabilities for the higher branches of learning. That problem, I am happy to think, has, within certain limits been resolved in a manner creditable to the national character. Seeing that it went well with you in that important particular, I cannot but hope that you may with safety be brought to higher grounds of trial,—and even with credit to yourselves, be put to tests of a severer nature, and of a higher order. In reference to this subject I beg leave to turn your attention to a train of thought, awakened in my mind, while giving you some account of the doings of the American

Education Society, particularly of the manner and amount of assistance granted to their beneficiaries. The greatest amount which the rules of the Society allow to be loaned to an individual, in reference to the three stages of a nine years' course of study is 680 Spanish, or 2050 six dols. It is not supposed that this sum will, by any means, meet the exigencies of the case. The student must have other resources. It will however give you some idea of the value put upon a classical education in America and of the strenuous efforts made by indigent young men, who would rise to this honor and privilege. Their circumstances in obtaining an education are in striking contrast with those under which you were educated and brought forward to your present standing. Your good fortune, (to use a heathenish expression in a Christian sense) is owing—(1.) to the sovereign pleasure of God, in selecting you from the mass of your countrymen; (2.) to your unknown benefactors in America, who made bountiful provision for your support and education; (3.) to the strenuous efforts of the Missionaries, who sought you out in early childhood that they might be instrumental of imparting to you everlasting treasures. The immediate occasion of all this was, the degraded state in which your countrymen were found, owing to the prevalence of idolatry and its attendant evils.

When the Boarding Establishment was commenced, it was with fear and trembling that your parents committed you to our care. The question was at that time warmly debated in the country, whether we had not come to kidnap you; either to send you to Kandy to assist in the war then in progress or to send you as scapows to some foreign country. And what else could the people have thought, while wholly ignorant of those Gospel principles of benevolence, which I endeavoured to illustrate in my 10th and 11th letters, and on which the missionary Enterprise, including the Charity Boarding Schools, is based? When we undertook to house, clothe, board and educate you, and to do what we could to place you in eligible circumstances for obtaining a livelihood, we had no thought or expectation that you would ever refund any part of what might be expended on your account. But now "the true light shineth"—now, that we have turned out Schoolmasters, Catechists and Preachers,—Interpreters, Translators and Private Tutors,—Writers, Book-makers and Printers,—Notaries public, Surveyors and Engineers,—Vaccinators, Surgeons and Physicians,—Mudeliars, Proctors and a Magistrate,—and a host of literary characters of various grades—who all, to the envy of their countrymen, are stationed in the high places of the land, and reaping bountifully the fruit of the education which they gratuitously received.—Truly a change has come over the land which I did not expect to see in my day, and it brings with it duties and responsibilities of no ordinary kind.

On looking over the records of the Boarding School establishment, from its commencement in January 1813, to the time in which the first class, in Batticotta Seminary, was formally and honorably dismissed in September 1829 I find that a few of you were housed, clothed, boarded, furnished with books, and educated, from the funds of the American Board for more than ten years, and that many of you were in like manner sustained for a period of from five to ten years. This is a dispensation of Providence with you, in which we Missionaries, have had an important agency, but the consequences of which we cannot control;—consequences, affecting not only yourselves, but your posterity; not only for time but for eternity. What then is to be expected from a class of the community thus sought out, and thus signalized? Will you refund to your benefactors in America, what they have expended on your behalf? This you cannot do. They do not wish you to do it. They would not accept it at your hands. What they have given, they have given freely, and without thought of a return of this nature from you. The donations they have made from year to year for your support they have regarded as free will offerings to the Lord, and as appropriate expressions of compassion for the perishing heathen for whom Christ died. Will you then make some befitting compensation to us the Missionaries, who have had the immediate oversight of you,—who have spent our lives in the labor of fostering and educating you? This also you cannot do. We do not require it, nor desire it at your hands. What we have done in this matter, we have done heartily as unto the Lord and not unto man. Not for your sakes, be it known unto you have we done this, so much as for the sake of the generations that may descend from you;—that the mighty current of population in the land, which we fear is now disemboguing itself in the lake of perdition, may be changed,—that it may by the wonder-working power of the Almighty be turned back and be made to flow, a broader and a deeper stream, into the ocean of eternal bliss. Now I perceive you take courage, and with some sincerity request me to tell you what you ought to do. But this I cannot do. It is, from the nature of the case, your province to determine this. It is mine, only to endeavor to rouse your attention to the fact that much is expected from you both by God and man. For "to whomsoever much is given, of him shall much be required." It is expected that you will be men of another stamp; that you will take the lead, as Natives, in the important work of enlightening and reforming your countrymen; that in this also you will be pioneers, as you were in the field

of science, and in opening new paths for securing a livelihood and the honors of this world. I therefore meet you on *higher grounds and on nobler principles*, than those on which the American Education Society deal with their beneficiaries, in requiring them to refund what has been expended on their account. I make my appeal to your sense of obligation to Him who bringeth "the blind by the way that they know not" and who hath placed you upon the eminence on which you now stand. I appeal to what you have imbibed, or ought to have imbibed of the spirit of Him who though he was rich, for your sakes became poor, that you through his poverty might be made rich, and who made it the duty and privilege of American Christians to bestow upon you the rich boon you have received at their hands. And then, finally, I appeal to your sense of gratitude to those far distant benefactors, whose charities you have received, whose names you bear, and who are desiring no other returns from you than to have it in truth reported, that you are imitating their example and are doing to others as they have done to you. Though it does not belong to me to specify what you ought to do, to meet the reasonable expectations of God and man, I will in conclusion hazard three suggestion. (1.) That each one take counsel with himself, and makes such good devices, as he may be able to execute within his own sphere, in aid of the cause of Christian benevolence to which he is indebted for his education; (2.) That any appropriations you may see fit to make in aid of the object in your native villages, the missionaries, who live in the vicinity of those villages would with much pleasure expend, as the almoners of your bounty, and in furtherance of your benevolent designs. (3.) Aid, in the form of subscriptions or donations, to Bible, Tract, or Missionary Societies, would be a very appropriate expression of your sense of obligation for the favors you have received. The suggestions contained in the letter, though primarily addressed to my late pupils, may not be unworthy the attention of the community at large: for I apprehend that the time is at hand when very many who have derived substantial benefits from mission establishments, and whose minds are partially enlightened, will gradually withdraw their patronage and support from the prevailing systems of idolatry and falsehood, and bear their full part in bringing the whole country into subjection to the rightful sovereign of the universe.

Yours very truly,
D. POOR.

Tillipally, November 30th, 1843.

CHRISTIAN.—கிறிஸ்தவ மக்கள்.

RULES FOR THE CONDUCT OF A CHRISTIAN LIFE.

Abridged from "the practice of True Devotion" by Robert Nelson, Esq. *Examine yourself concerning your progress in Christian virtue.*—The frequent reflection that we make in the examination of our consciences, is a good means to advance our progress in any virtue. Upon those occasions you must not only call yourself to an account for your sins, but also for your virtues, to see how you advance in your spiritual state, what occasions have presented of practising any virtue, and how you have behaved yourself in relation to them; and this not only in general, but particularly in respect to the virtue you design to acquire, and is the subject of the day's meditation: in order to this, at your morning devotions, make a firm resolution of practising that particular virtue that day. If in the day-time you omit any occasion that presents for the putting it in execution, immediately ask God's pardon, and call upon Jesus for fresh strength. In the evening, when you recount the actions of the whole day, particularly reflect upon the progress you have made in the same virtue; compare the advance you have that day made, with the profit you reaped the day before, form new resolutions to neglect nothing that may possibly tend to make you perfect in this virtue.

கிறிஸ்தவனடையவேண்டிய சர்குண நிருபாகத்தில் நீ எவ்வளவு நேற்றற்கொண்டாயென்பதைச் சொக்த்.

கம்முடைய மனச்சாட்சியைப் பற்றி நாம் எவ்வளவு அதிகமாகச் சொதிக்கிறோமோ அவ்வளவும் பாடுதொரு சர்குணநிருபாகத்திற்கே சொரியுமென்றதற்குத்தம வழியாய் இருக்கும். அச்சமையக்களில், நீ செய்த பாவங்களுக்காகக் கணக்குக் கேட்கவேண்டியதுமாத்திரமல்ல—ஆவிக்குரிய காரியங்களில் எவ்வளவு நேற்றற்கொண்டாயென்பதை அறிகிறதற்குப் பூரணசர்குணநிருபாக

த்தைப் பற்றியும் கணக்கு விசாரிக்கவேண்டியது. யாடுதொரு நிருபாகத்தை அப்பியாசப்படுத்துகிறதற்கென்ன சமயம் உனக்குவாய்த்தென்மும், அதைப் பற்றி நீ எவ்வதமாய் உட்கொண்டாயென்மும் பார்த்துக்கொண்டியது. இது கருமத்தைப் பொதுகொள்காமாய்ப்பாராமல் நீ அடைய விரும்புகிற நிருபாகத்தைப் பற்றிப் பிரதான கவலைகொண்டு பார்த்துக்கொள்வாய் அந்த அந்தந்த நாளின் தியானமையிருக்கவேண்டியது. நீ காலமெண்ணாதே வாய் நனயில், அந்த நான் முழுதும் சர்குண நிருபாகத்தை அப்பியாசப்படுத்துகின்றனென்று கல்ல கண்டிப்பாய் கிறணயம்பண்ணிக்கொள் பகற்காலத்திலே பண்ணவேண்டிய சர்குணநிருபாகத்தை நீ விட்டாய்த் தண்டனடையுடைய பராபரனிடத்திற்குப் பொறுத்தெடுப்புகிறானெனவேண்டிய தயிரியத்தையும் தரும்படியகிறிஸ்தவநாட்டில் இரந்து கேட்கவேண்டியது. சாயுங்காலத்திலே, நீ முழுநாளும் செய்த கருமங்களை எடுத்தொவ்வொன்றுமே பார்த்துக்கொண்டாய், அந்த ஒரே சர்குண நிருபாகத்திலேவளவு நேற்றற்கொண்டாயென்று சிந்தித்துப் பார்த்து அன்றைக்குண்டான தேறுதலையும் அதற்குமுந்தான நான் நீ அனுபவித்து கொண்டான தேறுதலையும் ஒன்றுடனொன்று பார்த்து அந்தச் சர்குணத்தில் நீ பூரணமுன்வளவும் வருமபடிக்கேதுவாக்குகிற யாடுதொன்றையும் அசட்டைபண்ணமாட்டெனென்று கண்டுபிடித்தாக நிறணயம்பண்ணிக்கொள்.

Secret Prayer.—Let secret prayer by yourself aloud be constantly performed, before the work of the day be undertaken. It is much better to go from prayer to business, than from business to prayer, in regard to the mind's freedom from distracting thoughts. Because also, if the world gets the start of religion in the morning, it is hard for religion to overtake the world all the day after.

இரகசியப்பிரார்த்தனை.—நீயுன்னுடைய அன்றாடம் பணிவிடையைச் செய்ய ஆரம்பிக்கமுன்விதான அனுண்டவனைப் பார்த்து இடைவிடாமல் உரத்தசத்தத்துடன் விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள். வேலைசெய்து முடிந்ததன்பின்னரே செபம்பண்ண ஆரம்பிக்கிறதிலும் செபம்பண்ணி முடிந்ததன்பின்னரே வேலைசெய்ய ஆரம்பிக்கிறதே அதிக உத்தமம். ஏனென்றெனவெது இயல்பு வேறென்றிலே புலன்செய்யமாட்டாது. இன்னும், உலகத்திலுள்ளவர்கள் காலமே தேவசிக்கையை விடுவதுண்டானால் அந்தத்தேவசிக்கையை அது ஒருக்காலும் அந்த உலகத்தாரை நேற்கொண்டுவெற்றியடையவேமாட்டாது. அதாவது அவர்கள் செய்யப்படுகிறவர்களால் வருவதேயில்லை.

Christian magnanimity.—Paulinus, Bishop of Nola, having spent his whole estate in redeeming Christian captives, at last offered his own person to redeem the son of a poor widow; but the barbarians were so moved with this striking instance of benevolence that they sent him back, and released several captives to accompany him.

இறிஸ்தவனுக்குண்டான உத்தம சர்குணம்.—போலினஸ் என்ற ஒரு விஸுபுக் குருவானவர் கிறைகனாய்ப் பிடிக்கப்பட்டுப் போன கிறிஸ்தவர்களை மீட்டுமுடையோருட்குத் தனது ஆவித சமீபத்து முழுவுதையுக்கு செலவழித்தார். கடைசியாக ஒரு ஏழிய விதவை பெற்ற புத்திரனை மீட்டுமுடைய தன்னைத்தானே ஒப்புக்கொடுத்த அந்தத் தயவை மிலேச்ச சாதுயார் கண்டுமனநிரங்கி உருகி அந்த விஸுபுவை விடுதலைபண்ணினதமன்றிச் கிறைகனாய்ப் பிடித்த திருத்த அநேகரையும் விடுதலைபண்ணி அவரை உட்கொண்டு துணையாகப் போகுமுடையுக்கு இடக்கொடுத்தாரகெனென்று சொல்லப்படுகின்றது.

கோட்டுசொல்லல்.—கோட்டுசொல்லும் குணம் உன்னிலே கண்டாலல்லாமல் மற்றம்படி அக்குணம் உன்னிலெப்பொழுதும் திருகொள்ளமாட்டாது. உனக்கு விசேஷமாக ஆராகுதல் சாடைசொல்லி உன்னிற் குற்றம்பிடிக்கப் பார்த்தவேணயில், அவர்கள் சாட்டின குற்றத்தில் நீ செய்யாதவைகளை விட்டுப்போட்டுப் பியாதாகுதல் செய்துண்டானால் உனது கடைக்கையைத் திருத்திக்கொள்.

பஞ்சநீதிநிக் கதை.

வந்தவா அல்லது பேறழிவு.

Continued from page 226.

ஓரடலிவிரும்புகின்ற கராளகேசரியென்னுந் சிக்கத்துக்குத் தேகமேதோ குணமில்லாதிருந்தமையால் துரானென்னும் கிரையிப்பார்த்துப் பிரதானமே-இன்றைக்கென்கெவ்வகும் போகக்கூடாது நீயே போயாதாயினுமினரகொண்டுவென-நரி-நரவண்டையுமொழிந்திரியையில் ஒரு கழுதைகையிப்பார்த்த-மாமா-கும்க்கெனென். நீ இப்போது மிகவுயினைத்துப்போளுயென-அப்போது கழுதை-மருமகனே என்னசொல்வேன்-எனக்குத் தலைவன் வண்ணம்-அவனத்தியந்தவ் கண்டகென்கெமேற் பெருஞ் சமைகரைப்பாட்டுக் கொல்லுகிறதேயன்றி வயிற்றுக்குப் புலவச்சேற்றைப் போடுகிறதில்லை-புழுதிவிருக்கும் அறுகங்க்கெடையைத் தின்றுகொண்டிருக்கிறேன். ஆதலால் உடம்புக்கெவ்வளவுபுலிகொடுக்கும்-என மறைப்பு ஒரு பிழைப்பாவென-நரி-இப்படியிருந்தால் நீ என்னகூடகூடலா-ஆற்றல்கையிற் பச்சைப்புள் கிரம்பவிரும்புகிறாயிருக்குக் காண்பிக்கிறேனென-அதைக்கேட்டுக் கழுதை அவ்விடக்கெழுதிருக்கும்-ஆகையால் காண்க்கெ ஒன்றியாயெப்படியிருப்பென-துரான-மாமா-அக்கெ புருஷனில்லாமல்விசாரமாயிருக்கின்ற பெட்டைக் கழுதைகென்கெக்குத்தக்க புருஷனகப்பட்டுக் கொண்டுவெண்டுகெமேற் கொல்லியிருக்கின்ற மையால் உண்குரைத்தெனென-அதைக்கேட்டாகையினூற் கர்த்தபம் பின்னேபோக அதைக்கண்டு சிக்கம் பாங்க்தவுடனே நீன் செவியகூட்டம் பிழத்த-9-5-நர்-நரி-கோபித்துக் கண்டாவத்தைப்பார்த்து இன்றைக்குள் வீரத்தை காண்பார்த்தனை உன் முக்கெனிற்ப்பட்ட கழுதையும் ஒழிப்போயிற்று-இனி நீயாவையெனவாறடிப்பாயெனவதைக்கேட்டுக் கராளகேசரி தலைபக்கமாயிருக்க-மீட்டுநரி-மற்றுமோர்நாம் நானவனை உண்ணக்கெக்குக் கொண்டுவருகிறேன்-அப்போதாயினுமே மருமகனதை அடிக்கவென்றுகெமேற் கொல்லி நீன்செவியெனருக்கெபோய் நீயெழுதியுப்போகுகென-கழுதை-மருமகனை-என்ன இக்கேரமெனவாயிற் கொடுத்தருப்பாய்-ஆளுவிஷத்தினூற் பிழைத்தேன்-வச்சிரம்போனகத்தையுடைய அப்பிராணியாவென-அப்போது நரி கைகத்தம்மாள்-அந்தப் பெண்கழுதை உண்ணப்பார்த்து தித்தற்றிக் கிப்போடே உண்ணலை வருகையில் நீ விழுப்பப்பட்டுத்தொழியும் ஆளுவனியிப்போது-நீன்செவியெனென்னக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டாவிட்டால் காண் உயிரைவந்திரெனென்று நிச்சயித்திருக்கிறபடியால் நீ விரைவாய் வந்து அவனை அதுபால்-இல்லாவடிந் பெண்டுகைகெசரிக்கெ காட்டுதேவன் சரிப்பான்-ஏனெனில்-வடியிருக்கின்றதை அவமானப்பண்ணுகிறவர்களைச் சடைச்சாம்பலாண்டியாக்கிக் காட்டுதேவன் காட்டிற்கனுப்புவானென்றிப்படியுரைக்கக்கேட்டுக் கழுதை அதன் பின்னே போகச் சிக்கத் தச்செனமே யடித்து நண்டைச் சுட்டு நரியைக் காவல்பவத்தாற்பாலதற்கு நரியைக் காவலவைத்து நீராடப்போக தித்தற்குள்-நரி அதனிரையுள் காணியுள் தின்றது. பின் சிக்கம் வந்தபார்த்தைகையிரைவன் காதுமில்லாமையாற் சம்புகத்தைப்பார்த்திதைப்பார்த்திற்றென-நரி இக் கழுதைக்கொன்றுவ் காதுமில்லை. இருந்தாலது மறுபடியும் உண்ணக்கெ வருமாவென அது இதை உண்மையென்று நம்பி நரிக்குள்ள மாயிசபாகக்கொடுத்து மற்றதைத் தின்றது. அப்படி என்னைக்கொல்ல விரும்புகிறாயென-முதலாவென் நன் பிரதானத்தைவிட்டுக்கெதைச் சொல்லுகிறுளு அயன்-புதிஷ்டினைன்னுக்குசவனைப்போற்றுகும்பலவாவானென-வானாடதெப்படியென்று கேட்கமகரஞ்சொல்லுகிறது. ஒருகுப்பத்தல் புதிஷ்டினைன்னுல் ருசவன் பாணகையெடுக்கையில் ஒட்டாக்குச்சொன்று கபாலத்திற்குக்கிக் கத்தெவட்டுப்போற்கையம்பட்டது. பிறகு கெசாக்கனித்தத்தேயத்தில கருப்பு வந்தமையால் அவன் மருதேயத்திற்குப்போய் துரானகித்திற் சேவகத்திலமாவவ்வரசனவ் வடுவைக்கண்டியன் போர்க்கனத்திமுன் காயம்வாக்கென ருனென்றெண்ணி அவனைமிகவுழப்பரித்து அவனிடத்திற்கையாயிருந்தான்-அதுமுதற்கொண்டு மற்றைச் சேவகர்க்கெவன்மேற் பொருமையாயிருக்கத் தலைப்பட்டாராசன் மையபிக்கையால் ஒன்றும்பொசாடவிரும்பாக்க-அப்படியிருக்கையில் ஒருநாளிராசன் ஓர்நாமாயுதிஷ்டினைப்பார்த்துன்கிக்கத்தியாரகூடையிற் பட்டதென்க்குசச்சேவகன்-ராசனெ-நான் ருனப்பாட்டுக்கொண்டிருக்கையில் விழுத்தொடுபட்டிக்காயம்பட்ட

தென-இதைக்கேட்டமாதிரித்திராசனுகுனிக்குவானென்பார் துரானமோசம்போனெனினு திரண்டாம்பெயர்க்குத் தெரிய தற்குள்ளே தியோடிப்போ இதைக் குர்க்கெண்டால் நீ உன்னுயிர்காணமாட்டாயென-குயவன்-கையி-யாய் புனித்ததொ-மாய் காய் புனித்ததொவென்று சொல்லலாமாவென-திராசன்-நீ நுநந்தலும்பொர்க்கனத்தில வருவதன்றக்கனமாக நீ நரிக்குட்டி போசென் சுமமா துள்ளுகொய்-குலைக்கெசாய் கெட்டை பட்டிக்கு மோகென-குலாவன்-அந்நரிக்குட்டியாரிடத்திற் புகழ்த்தகொண்டது சொல்லுமையாவென-அரசன் சொல்லுகிறான்.

இன்னும்வரும்.

சு. அக்காரம்.

விரும்புதோம்பல்.—On Hospitality.

அக. இருந்தோம்பி இவ்வாழ்வதெல்லாம் விரும்புதோம்பி வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டி.

பு. மனைவியோடும் வணக்கிலேபோகாமற் பாதுகாத்து மனவியிடத்து வாழ்கின்ற செயல்களெல்லாம் விரும்பினைரைப்பேணி அவர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்கிற நிமித்தம்.

The whole design of living in the domestic state and laying up (property) is (to be able) to exercise the benevolence of hospitality.

Drew.

To honor guests with hospitable rite, Domestic life and all its various joys To man was given.

Ellis.

அ. உயிருக்குமுறத்த தாததானுண்டல்சாவாமருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்றன்று.

பு. உண்மைப்படுவது சாவாதிருப்பதற்குக் காரணமாகிய அயிர்தமேபானாலும் தண்ணகோக்கி வந்தவிரும்பினார் தன் மனையிலிருக்கத் தானே தனித்துண்பது விரும்புதலுரிமையுடையது அல்லாதது.

It is not fit that one should wish his guests to be outside (his house) even though he were eating the food of immortality.

Drew.

மார்கழி மாதம்.

சாதி மீ மார்கழி மீ வசத் தி-முதல் கை மீ வக தி- வரை.

Date.	திருக்குறள்	வாரம்.	சுடச்சிறம்	திதி.	சுயாகம்	கரணம்.
14	க	வி	சு	சு	சு	பா உஉ
15	உ	உ	சு	சு	சு	சு
16	க	சு	சு	சு	சு	சு
17	சு	சு	சு	சு	சு	சு
18	சு	சு	சு	சு	சு	சு
19	சு	சு	சு	சு	சு	சு
20	சு	சு	சு	சு	சு	சு
21	சு	சு	சு	சு	சு	சு
22	சு	சு	சு	சு	சு	சு
23	சு	சு	சு	சு	சு	சு
24	சு	சு	சு	சு	சு	சு
25	சு	சு	சு	சு	சு	சு
26	சு	சு	சு	சு	சு	சு
27	சு	சு	சு	சு	சு	சு
28	சு	சு	சு	சு	சு	சு

SUPPLEMENT TO THE உதயதாரகை.—MORNING STAR.

[புத். சூ. 26.] துறாசக. ஸு. மரீகழிம. யசுதேயநி வியாழக்கிழமை, Thursday, December 14, 1843. [Vol. III. No. 23

[Why did Adam become unholy?]

பத்திராதிபருக்கு.—பராபரன் ஆதாமென்பவனப்படைத்தபோது அவனுடைய ஆத்தமாவையும் கவாசத்தையுங் குணங்களையும் மனம்புத்திருந்தலான சரணங்கள் கருவிகளினதையும் முழுதும் பரிசுத்தமாகப்படைத்தால் அவருடைய கட்டையை மீறவந்த ஆகை அல்லது ஆகாத எண்ணம் எங்கேயிருந்து பிறந்தது? அவ்வெதப்படி வந்து புருந்தது? நல்ல ஊற்றிவிருந்து ஆகாததன்னைவருமோ? ரெடுப்புக்குமாளு அன்னிய சவாபமாணருளிர் ரெடுப்பிடத்திலேயிருந்து பிறக்குமோ? சூரிய சவ்னிதானத்திற் சற்றம் நீவ்லாத அன்னியமானவிருள் சூரியனத்திண்டுமோ? இது சற்றம் பொருந்தாதகாரியம். இப்படியிருக்க பராபரன் மனுஷனைப் பரிசுத்தமாகப் படைத்தார் அவன் அவருடைய கட்டையை மீறிப்படுவதென்று அவசுத்தகுள் என்று கிறிஸ்தவர்கள் சொல்லுகிறவீதமென்னி என்பதென்னுடைய கேள்வி.

இதற்கு நீருத்தரமாகப்பராபரன் சகலத்துக்கும் விசேடதிகாரியாய் மனுஷனைப்படைத்து தமக்குமாதிரி கடுமையாகக் கீழ்ப்படியவேண்டுமென்று கற்பித்தும் பண்ணிலைத்தார். அதை அவன் கட்டிப் பாலியானான். அப்பொழுதிரு சூரியன் அத்தமிக் கிருளுதயமாம்பவனவம அவனிடத்திலிருந்து பரிசுத்தாகவ அசுத்தத் தோற்றமாயிற்று. சூரியனை இருந்திண்டாதிருந்தும் சூரியன் போக இருந்தருவதையும் ரெடுப்பிலே சூனியல்லாதிருந்தும் சூனியர்வ ரெடுப்பிலவதும் கிசம் எவ்றெழுக்கினிர். இதிவிண்ணுள் சிவ சத்தேகம்ருக்குது. அநேதெனில் வெளிச்சமிருடைய அனுமண்கள் மாறிமாறிவழக்க இடமாயிருக்கும் பூம்போலப் பராபரன் மனுஷனையும் சுத்தம் அசுத்தம் இரண்டுக்குமெதவான பொதுவான இயல்பாய்ப் படைத்தாரோ? அல்லது குறைந்த ரெடுப்பானது மிகுந்த சூனியர்வ அலிவதபோல அசுத்தத்தைக்கண்ட உடனே தன் சவாபங்குள் நிச்சகெத்தக்க குறைவுகள் பரிசுத்தவாசு கப்படைத்தாரோ? அல்லது வேறெப்படியோ அத என்னவித மென்றெனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகையால் இத்தக்காரியத்தைத் தெளிவாக எனக்குவிளங்கும்படி பண்ணவேணுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிக்கு மாதையூர் இரகுநாதக்குருக்கள்.

பத்திராதிபருத்தம்.

மாதை சகர் இரகுநாதக்குருக்கள் கடாவின் கடாவையெடுத்துப் பார்த்தும் பொழுது அவர் ஒரு விவேகி போலே காணவில்லை. ஏனென்றால், ஒரு விவேகியானவன் இகரம் இரண்டுக்கும் உபயோகம் உலிஷயங்கள் யாதென அறிய ஆகியார். இவரின்னைக் கேட்ட கேள்விக்குப் பூரணமாய் உத்தரங்கொடுத்தாலும் ஒருபலனும் வரமாட்டாது. உலகத்தில வசிக்கும் எந்த ஞானியும் மறுமொழி சொல்லக் கூடாத அனேகக் கேள்விகளை ஒன்றும் நியாத கிறிஸ்தானுமெடுத்துக்கேட்கக் கூடும். ஒரு ஏறும் பாணது மனிதையும் மனிதனுடைய வழியையும் பற்றியறிபாத போதெயுமெனக்குக்கேட்டாமல் அகிலாண்டங்களையும் படைத்துக்காத்தழிக்கக்கூடியசடவுளுக்கிரித்தான இலட்சணங்களை எடுத்திப்பாக்கத் தெண்டிப்பது எவ்வதம்? எவ்வளவறியாமை? மனிதன் தன் விவையைத் தானறிந்து கிரகித்துக்கொள்ளக் கூடாதிருக்கிறதிருவேதான் பிள்ளை உலகத்திலிவ்வென்று சொல்லக் கூடுமா? ஒரு காரியம் எவ்வுக்கு வினக்காதிருக்கிறதனால் அந்தகாரியம் நூலையெய்ப்போமோ? பராபரனுக்கும் மனிதனுக்கும் காம் செய்ய வேண்டிய கட்டையாதென அறிவதே பிரதான காரியம். இதைப்பற்றிக்கிறிஸ்தானாதர் சவுலுத்தரவருளி இருக்கினார். என்னவெனில், உன் தேவனுக்குப் பராபரனைல் உன் முழு இருதயத்தோடு உன் ஆத்தமாவோடு, உன் முழு மனத்தோடும் அன்புகூர்வாயாகவென்பது முதலாவது பிரதான கற்பனையாய் இருக்கின்றது. அதற்கொப்பாயிருக்கிற இரண்டால் கற்பனையெனவென்றால், பிறவிடத்தில உன்னைப் போல அன்பு கூர்வாயாகவென்பதே. இவ்விரண்டு கற்பனைகளில் நியாயப் பிரமாணம் முழுமையுக் திர்க்கதரிசனங்க்குமஅடக்கி இருக்கின்றனவென்றார். யத்தேய உடவ. அதி. ௧௪-௧௭. வச. குருக்கள் கேட்ட கேள்வியிலும் மேற்காட்டிய கே

ள்விகளையும் மறுமொழியையும் பூரணமாய் விளக்கிக் கொள்ளக் கூடும். ஆகைய நீருருக்கள் இதைப்படித்துச் சிந்தையக்குத் திருவாராக. மனிதன் எப்பொழுதும் குதர்ச்சமான தர்க்கத்திற்குரியப்பட்டவனாய் இருக்கிறபடியிலே காய்கள் சொல்லும் மறுமொழியுக் குருக்கள் காந்த பூராதென்று நினைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. ஆதாம் பரிசுத்தவாசு கப்படைக்கப்பட்டபோதே சற்பனைக்கிடங்கொடுத்த அண்டவன் விதித்த கற்பித்ததை மீறி அவசுத்தான விதமெப்பெய்ந்து கிட்டமாய் எவ்வுக்குத் தெரியாது. அதை அறிவதினாலும் எவ்வுக்கு என்ன நயம் உரும். ஒன்றும் இல்லை. ஆளுதும் அண்டவன் ஆதையைக் கயாதினாலும் அவன் நினைத்தபடி நடக்கக் கூடிய தன்மையுள்ளவனாய் அவனைப்படைத்தாரென்பதையும், தனது கற்பனையை மீறினால் மரணத்துக்குளாவானென்று சொன்னாரென்பதையும் மாதிரி அறிவோம். ஆதாம் அவருடைய கட்டையைக் கட்டத்தினால் அவரிடம் ஆக்கினக்குளானான். ஆதாம் செய்தது போல காய்களும் எவ்வன் மனம் போல எந்தெந்தக் காரியங்களையுஞ் செய்யலாம். என்மை செய்குஞ் செய்பவாம். திண்மை செய்குஞ் செய்யலாம். ஏனென்றால் அண்டவன் எவ்வுக்குக் கயாதின தத்துவத்தைக் கொடுத்திருக்கினார். ஆளுதும் அரண்மனையுக்கிறித்தேயவம் சின்றமருக்குமென்பதை உணருங்கள்.

உலகத்திலுள்ள பொருளனைத்துமொன்றுக்கொன்றுபேதாபேதப்பட்டிருப்பதினாலே, அக்கினக்குக் சலத்துக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைக் குருக்கள் எடுத்துக் காட்டினதினால் என்ன பலன்? ஒருபரத்தியிருந்தோரே விதமான இரண்டிலையையெடுக்கக் கூடுமா? மனநனுடைய மனமானது சடபதார்த்தத்துக்கு வித்தியாசமாய் இருக்கிறதினாலே அவ்விரண்டையும் ஒன்றுடனென்று சமரசப்படுத்தக் கூடியதாய் இருக்கவில்லை. மனதை எப்பொருட்டு கொப்பிடலாமென்பதுமெனக்குத் தெரியாது. இது எவ்வளவுக்குக்கேட்டாத காரியம். கட்டவுட்டன்மை முற்றமுடையதவ்விய குணரத்திரான தேவசதனும் உலகோ பாவங்களுக்கும் பொருட்டு பிராயசு கித்தமாகப் பிராணத்தியாகுஞ் செய்தவருமாய் இடேக இரட்சகரிசுபாதத்தின் கீழ் வராவியுற் கெடுவாகளென்பதை அறித்துக்கொள்ளுங்கள்.

To the Editor of the "Morning Star."

DEAR SIR,

When there are so many arithmeticians and algebraists among your readers, why must I labour so long under the difficulty of not understanding the little problem which I proposed in the supplement to the 13th No of this vol. page 152? Are they so unkind as to leave me without assistance!

Your's truly, JUVENIS DISCIPULUS.

கணக்கு வினா.

(An Arithmetical Query.)

ஒரு இராசாவுக்கு (யஉ) பிள்ளைகளுண்டு. அவ்விராசா மேற்குறித்த (யஉ) பிள்ளைகளுக்கும் (அலகூது உயச) வராகன் வைத்துச் சொன்னதாவது—முதலாய்பிள்ளைக்குக் கொடுக்கிறவராகன், இரண்டாம் பிள்ளைக்கு இரண்டில் ஒருபங்கும், மூன்றாம் குமாரனுக்கு மூன்றில் ஒருபங்கும், நாலாம் குமாரனுக்கு நாலில் ஒருபங்கும், இவ்விதமாகமுதலாய் குமாரனுக்குக் கொடுக்கிற வராகனிற் பிந்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்த. (யஉய்) குமாரனுக்கு (யஉ) ஒருபங்கும் கொடுக்கச் சொன்னார். அந்தை பேற்குறித்த (யஉ) பிள்ளைகளுக்கும் முழுவராகுகத்தானே ஒன்றும் மீடுகி—யோகாமற் கொடுக்கும் விதமெப்பெயன்றறிய விரும்புகிறேன்.

இப்படிக்கு
F SILVA
PADREW PULLEY.

Extracts from a letter of Rev. J. R. Eckard to a friend in Jaffna, describing some incidents of the voyage of the *Symmetry*, in which he was a passenger, from Colombo to Dover.

August 15th, 1843, Ship "*Symmetry*" at Sea, North Atlantic Ocean, N. Lat. 32° W. long. 40°.

We had, on the whole, very light winds much of the way from Colombo, till, on the 2d of June, we came to the edge of the Logullas (or more properly L'aguilhas) bank. In crossing the equator we had calms for nearly two weeks; then a tolerable run through the trades, in sight of the island of Rodrigues, and one or two hundred miles north of the isle of France, Bourbon and Madagascar. Crossing the entrance to the Mozambique channel; we might have met with stormy times, but we had very pleasant weather and we hoped that we were to complete our journey in a quiet way, so far, at least as passing the Cape was concerned; but on the 2d of June these hopes were scattered. The sun rose in a sky covered to the east with ragged clouds. The western heavens were blood red, the wind strong, the sea high. We, the passengers, were insensible to these signs, partly because we did not know of what they were signs and partly because a noble Dutch East India man was near us—so near that the red jackets of the sailors could be clearly seen. The sea was too high to admit of our speaking; though we were close to each other. Soon our attention was attracted by one command after another from the Captain to take in first this sail, then that; still there was no great storm for a while, and such as noticed what was going on where surprised to see such precautions taken for a gale that was not violent. But soon it came in its terrible fury; and oh! the sea! the wind was tremendous: but it was nothing to the ocean. We were on the edge of a current so strong that in 24 hours it actually drifted us 60 miles against a furious gale, right in the teeth of the wind. When this current met the opposing wind, the effect was frightful. The sea rose in wild masses which looked more like sea monsters rushing in to devour us than the swell of the ocean in a gale. A merciful providence protected us through the 48 hours of the gale so that none of these raging waves struck us with its fullness. A fair blow from one of them would have left us floating without bulwarks or masts. We had but a single specimen of what the ocean could do. The ship arose on a short, but high, wave and then made a furious plunge forward and downward. As she did so another wave struck our jibboom. This strong spar, six inches in diameter, snapped like a rotten stick. By the same shock our fore and main top gallant masts and royals were carried away.—When the storm abated on the 3d day, in the afternoon, we saw far off the blue hills of Africa. After this we had another very severe storm, when the wind was as violent as before, but the sea all rushed in one direction and not in the dangerous confusion which marked the former gale. In consequence of these gales the Captain resolved not to put into Table Bay, as he designed, but to put in at Simon's Bay, which is far safer at this season. We were detained 5 or 6 days there whilst a gale blew over us. We spent 24 hours on shore at Simon's town—a small town, which is however well supplied with hotels, shops, &c. since Simon's Bay is the winter station for ships of war and others at the Cape. The adjoining country is mountainous, and on the summits of some of the distant mountains there was snow.—At Simon's town, at the "*British Hotel*," we had the snug comforts of a carpeted parlor, a coal fire, glass windows, and at night a feather bed in the second story. It was about as comfortable as a good tavern in one of the smaller Pennsylvania, or New England towns. The Captain went

to Capetown with some of the passengers, but we staid at Simon's town. I was far from being well. At Simon's Bay were the "*Isis*," a fifty gun frigate; the "*Thunderbolt*," a war steamer, the "*Acorn*," an English gun brig,—an old hulk—which was pointed out as the "*Badger*," the first vessel which Lord Nelson ever commanded. There was also a schooner, captured some weeks before by the "*Cleopatra*" gun brig. This infamous vessel was a Brazilian slaver. When captured, she had 400 negroes on board: of these nearly 200 died before they could get into Simon's Bay, so wretchedly and cruelly had the Brazilians crammed these miserable beings into the small vessel. The officer in charge said that the shrieks of the negroes were heart-rending as they were piled up between the decks—some dead and others dying. When the poor creatures heard the first gun fired at them by the "*Cleopatra*," they understood that deliverance was at hand, and rushing up in a body on deck, tore the fowls from the coops and devoured them raw—such was their starved condition. At Simon's town, we learnt, that, by being becalmed on the equator, we had escaped gales as bad as those we encountered. The harbour master told us that "horrible gales" had prevailed. Had we been a little earlier, we should have had twice or thrice as many storms as we escaped, and might have been detained by those gales as long or longer than we were by the calms. This was a fine commentary or themurmurings which were "not loud but deep," with some of our number, when the tropical winds would not blow, but left us at full leisure to catch the sharks and dolphins of the Indian seas.

But the comforts of Simon's Bay could not last forever. We left false bay, doubled the Cape, and then—another storm!—for five days we had no bad counterpart to our first gale. On the first day of this gale, for a while, the water on our decks was three feet deep—but we were in the hands of a merciful and Almighty Father, and not only did he preserve us, but through all these tempests, he permitted M. and myself to feel that confidence which arises from a sense of being in the hands of infinite Goodness. When we got up to the 30th degree of south latitude we had yet one gale more. Soon afterwards we came into the S. E. trade winds and went swiftly onwards to St. Helena—the prison and the first grave of Napoleon.

We anchored in James Bay under the enormous precipices, and soon were visited by Mr. Carrol, the American Consul. We all went ashore. M. and myself, with Jane and Anna, dined with Mr. Carroll. Previously to this we walked through James Town, which is smaller than I had thought. In the afternoon we went on board and sailed that same night. Since then we have met with no adventures, but have had a good run until now we are abreast of Savannah.

Aug. 26th—A few days ago we passed the Azores. Only two of them were visible, viz. Coro and Flores. We were not near enough to make any observations on either of them. They are rocky, volcanic but fertile. An American ship went past us. Captain Mackwood said she was a whaler going to complete her crew. The Azoreans are good whale catchers and the American ships which fish in these seas sometimes come out with just men enough to navigate them here and make up the number requisite for taking whales at the islands. That the ship we saw was an American was inferred from her build, which, by the way is conceded to be of superior beauty in the American ships.

London September 26. We arrived at Dover on the 15th, landed and came on to this city next day. To-morrow we sail for New-york in the *Toronto*.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

The Right Hon JAMES A. STEWART MACKENZIE, late Governor of Ceylon died at Southampton on the 25th of September. He is supposed never to have recovered from the jungle fever with which he was here attacked, while making an excursion into the veddah country with a view of ascertaining what could be done for the elevation of that degraded people. He will long be remembered in Ceylon as the warm friend and liberal benefactor of every enterprise for the moral and intellectual improvement of the native inhabitants of the island.

The Weather.—On Wednesday the 29th ult. we had a strong dry wind from the north;—Thursday, the wind increased with some rain; Friday, the wind veered to the north-west, and was accompanied with rain; Saturday the wind was westerly, and wind and rain continued on the increase till Sunday noon, and became rather furious, blowing down trees and hedges. Sunday P. M. the wind got round to the south, and wind and rain subsided in the course of the night—The amount of rain must have been great, as the new road between Manipp and Changane was overflowed in several places; and the old road from Changane to Batticotta, which we passed on Monday morning, was, for half the distance, under water from 1 to 3 feet deep. Many of the natives will have suffered much from the flooding of their houses.—This suffering might, however, in most cases, have been avoided if proper drains had been cut through their premises by which the water might have been conducted to the tanks and low grounds without obstruction.

The *Overland Mails* are advertised to leave Jaffna on Thursday the 14th and Monday the 15th inst. the *Express* for the Seaforth, to leave on Wednesday the 20th inst.

Missionary—Arrival of Rev. J. R. Eckard and family at London—By the overland mail a Letter has been received from Rev. Mr. Eckard of the American Ceylon Mission, dated London Sept 26. stating the safe arrival at Dover Sept. 13th, of the *Symmetry*, on which he embarked at Colombo April 15.—Mr. Eckard proceeded to London on the 14th, and was to sail for America in the Packet Ship *Toronto*, on the 27th of the same month, having spent about a fortnight in London. The perils of the voyage are graphically related, and we are happy to add to the interest of this number of our paper by giving a few extracts which may be found on p. 248.

Land sales in the Northern Province.—15,877 acres of crown land in the Northern Province are advertised to be brought to sale as speedily as possible. Of these 500 or 600 acres were sold a few days since at upwards of 20 shillings per acre.—The upset price was 10 or 11 shillings.—The first planters who came here had their pick at 5s per acre.

The *Bentinck Steamer*, Capt Kellock, arrived at Galle on the 14th Nov. left on the 16th, and arrived at Madras on the 18th, from which she sailed on the 19th, for Calcutta.

THE COMMENTATOR.—By a Notice in this and the last No. of the Star it will be seen that a Periodical with the above title is about to be issued at Kandy in the Singhalese and English Languages. It is with much satisfaction that we regard the multiplication of such vehicles of instruction and information to the natives of India. The projectors of the above work have our best wishes for its success and usefulness.

COLOMBO.

The amount of *Imports* at the port of Colombo for the Quarter ending October 1843. is £170,331; being an increase over those of last year during the same period of £72,775. The amount of *Exports* during the same period in 1843 is £66,226, being an increase over those of 1842 during the same period of £16,706—It has been stated to be the intention of Government to suspend Mr. LANGSLOW, judge of the District Court of Colombo No. 1. south, in consequence of alleged unnecessary delays and other difficulties connected with the proceedings of his court. A memorial petitioning against his suspension has been presented to His Excellency, the Governor, by the members of the Colombo bar; a public meeting was also convened at Colombo on the 18th inst. when resolutions deprecating Mr. Langslow's suspension, were passed, and a memorial adopted, to be presented to the Governor, which is now in circulation for signatures.

MADURA.

Nov. 11.—The Cholera from all quarters is still continuing its ravages. Two or three Hindu Britons have fallen by it. Mr. Wm. Burby died of Cholera yesterday.

Dindigul Nov 9.—Jegganatham, head Catechist of the S. P. G. F. P. here at Dindigul, died last night, of Cholera. He wished me not to pray for his recovery but that God would take him to himself. He witnessed a good confession, declaring that the foundations of his hope were not in himself or his work, but in Jesus Christ alone. His abhorrence of sin was one reason why he wished to depart and be with Christ. He has been 27 years a Catechist and often in times of Cholera preached to others, as he

told me yesterday, that Gospel which now made him so happy, so eager in the prospect of death by this same disease. "Precious in the sight of the Lord," &c. He is to be buried by Mr. BEST, who arrived last evening.

MADRAS.

Hindu folly and Superstition.—From the Native Herald of Nov. 25th we learn that the priests of the temple at little Canjeveram, lately reported that the brass idol which is usually carried out on festival days, was moving from its pedestal in consequence of old age, and they required 15,000 Rps. to be expended for fixing it again on a firm basis. 5,000 Rps. have been advanced for this purpose from the Pagoda fund, and the rest was raised by subscription.—Think of this, readers of the Morning Star;—15,000 Rps for fixing a brass idol on its pedestal! Money enough to carry nearly 100 of your children through a six years' course of education at Batticotta. When will you begin to inquire regarding the sums filched from you by your priests for such vain purposes—"Why is this waste?"

CALCUTTA.

The number of passengers proceeding by the *Atalanta* steamer from Bombay to Suez in November, is eleven; the number engaged on the *Hindustan* amounted to sixty.

It is stated that 20,000 labourers have embarked for the Mauritius since the Indian ports were opened for emigration.

Mrs. Leach, the actress, whose clothes took fire during a recent theatrical performance at Calcutta, has since died of her wounds.

The Hon. Mr. Clerk, late Lieut. Governor of the N. W. Provinces, who was severely wounded by a fall from his horse, is reported to be out of danger.

OBITUARY.—Calcutta papers announce the death of the Hon. J. R. Morrison, Esq., Chinese interpreter to the British Plenipotentiary, and son of the late Dr. Morrison, Missionary to China.

Death of a Missionary.—The Rev. W. Bowley of Chunar, died very suddenly a short time since, of an affection of the heart, while preparing to go out to preach. He had been in India upwards of thirty years, and was a most laborious and faithful missionary.

Freight for Periodical publications by the Peninsula Company's steamers is reduced to 2s. per lb. and the hope is expressed by the company that greater reduction may be effected when the communication between Suez and India is established.

BOMBAY.

Accounts from Scinde state that sickness is greatly increasing among the troops stationed there; nearly the whole of the officers and above 400 rank and file of the 21st N. I. were in hospital. It is said that three-fourths of all the men, Europeans and Natives, are suffering from fever. Fifteen Officers out of twenty-two of H. M's. 28th were in the sick list. Major Parker, of this Regiment, while under the influence of delirium occasioned by fever, had shot himself. No relief is hoped for till the change of the monsoon.—Bombay papers state that Capt. Beynon, of the ship *Harriet Scott*, was murdered by a party of Malay convicts, which the vessel had been engaged to bring from Penang to Bombay. This unfortunate occurrence took place soon after the ship had left Penang, which immediately returned there under the direction of the chief officer, and the prisoners were delivered over to the civil authorities. The wife of Capt. Beynon is expected to arrive at Bombay by the next steamer from Suez.

Bombay papers state that a flight of locusts, apparently 1600 cubits broad and from six to ten miles long, passed over the Bombay harbor on the 12th Nov.—The United states Frigate *Brandywine*, deputed to convey the Hon. Mr. Cushing, Ambassador from the United States to the Court of China, from Bombay to China, has been lying for some weeks past at Bombay, the commander and officers of which have received the most gratifying attentions from the Governor and gentry of the place. A Ball and supper was to have been given on board the Frigate on the 15th ult.

OVERLAND INTELLIGENCE.

The Overland Mail of this month has been uncommonly delayed in its arrival in Jaffna, owing, we understand, to the blunder of the Post Master at Mannar, who sent the Jaffna mails to Colombo. We believe an express arrived some 12 or 14 days since with letters or papers for the Government Agent, but that nothing further than this was received here till the 12th inst. Intelligence from England was received however thro' the Colombo, and Madras papers several days ago, from which we give below an abstract of the most important items.

The Queen and Prince Albert, with their suite, left France on the 7th of Sept. and in six hours and ten minutes arrived off Brighton, and landed in the course of the afternoon.—On the 12th of September Her Majesty and Prince Albert, with their attendants, embarked on the royal yacht, and on the 13th arrived at *Ostend*, in Belgium, where she was received and entertained by king Leopold with all the splendor of ceremony he could command. On the 15th the Queen visited the ancient city of *Bruges*,—the inhabitants of which being apprised of her intention, showed their welcome

by stretching pieces of new linen (one of the staple manufactures of the place) from house to house over the streets thro' which the royal cavalcade was to pass, which gave a perspective appearance of a wide-spanned roof of stone; and this, harmonising with the ancient architecture of the houses on either side, seemed to form one long entire gallery. The walls were decorated with festoons and pillars, composed of linens of all colours, worsted yarns and boughs of trees. On the 16th the Queen extended her progress to the ancient city of Ghent. Here the people had planted rows of fir trees on either side of the streets, from which festoons of white linen were suspended. The civil and military officers of these cities were severally presented to her Majesty by king Leopold.—On the 19th her Majesty and Prince Albert, accompanied by the King and Queen of the Belgians visited Brussels, where they were received with demonstrations of gladness from the people—the whole city being superbly illuminated in the evening; on the 19th, the royal party proceeded to Antwerp, which was also magnificently illuminated in the evening. On the 20th at 10 o'clock the Queen and Prince Albert embarked on the royal yacht under a roar of cannon from all the forts and shipping in the river, and the next morning arrived at Woolwich, where her Majesty landed about a quarter before eleven, and soon after proceeded to the palace at Windsor.

In Scotland, the most violent opposition, amounting to serious breaches of the peace, has been manifested by the people, to the settlement among them of ministers connected with the old assembly under the state patronage. The riots in Wales are said to be increasing in extent and violence.—The excitement in Ireland had a little subsided, for want of new topics of interest in the harangues of the Repeal advocates.

Revolution in Greece.—King Otho, of Greece, who appears latterly to have exercised his Government with little regard to the wishes of his subjects, has been compelled by them, much against his will, to dismiss his late ministers, who were chiefly Bavarians, and accept of others nominated by the people; also to convene a national assembly for the purpose of forming a new constitution.—The new ministry had entered upon their duties with great zeal and efficiency.

Kingston, in Jamaica, one of the West India islands, has suffered severely from a fire, which broke out at mid-day on the 26th of August, destroying nearly ten thousand houses and property roughly estimated at £350,000.

புதினசங்கதி.

யாழ்ப்பாணம்.

மடுதுளா என ஏக்கர் கவணமேர்து கிலம் விற்கப்படுமென்று புதினத்த னீர் பிரசுத்தஞ்செய்யப்பட்டது இவில ஞா (அல்லது) கா. ஏக்கர் கிலம், ஒரு ஏக்கருக்கு இருபது சிலீங்காகக் கொஞ்ச காணக்கு முன் விற்கப்பட்டன.

பிறகிட்ட, உக. சஞ்சிகை, உலா உளம், பக்கத்திற் கூறப்பட்ட சண்டை அமையிலேயே பட்ட இருதிறத்தவர்களில் வட்டுக்கோட்டையார் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி குற்றவாளிகளாகக் காணப்பட்டபடியால் அவர்களில் ஆறேழு பேரில் ஒவ்வொருவரும் அப்பதன்பது இறைசால் குற்றமியுக்கவும் பிணைகொடுக்கவும், இவர்க்கவுட் கொடுக்கவும் பிரியமில்லாதபொருள் மறியற்கூடத்திலிருந்து கரே ஊழியஞ்செய்யவுக் தீர்மானமாயிற்றென்று கேள்வியாளுமும்.

பிறகிட்ட கார்த்திகை மீ. உக. தீ. புதன் கிழமை யிலன்று வாடைக்காற்று வலுக்கொண்டு மோதியடித்து மீற்றகா விலியாழக் கிழமையிலன்றும் காற்று வரவர உரத்தடித்ததுமன்றி மழையி குதியாற்ப்பெய்து வெள்ளம் பாரட்டது. பிற்பாடு வெள்ளிக்கிழமையிலன்று வாடைக்காற்று கச்சாண் காற்றுகத் திருமயி அதிகம் பெலகூக அடித்துச் சனிக்குழமை இராத்திரியளவுமெட்டாத வெள்ளம்போட்டு ராயிற்றுக்கிழமை காலமே காற்று வரவர அதிக கப்பட்டு அனேக மரங்கையுந் தடி கண்டும் வேலிசையுமுரித்துச் சரித்துப்போட்டதுமன்றி அனேகம் வயற்காணிசனில் வெள்ளம் அறிக்கம் பிடித்தபடியாத் காண்பில் விரைத்திருந்த ரெற்பயிர்க ளெல்லாம் வெள்ளத்தலமிற்தி அழுதிட்டாட்டிலும் வந்தெட்டங் கொஞ்சமல்ல. இன்னுஞ் சிலபேருடைய வீடுகளில் வெள்ளம்பிடித்ததினால் மறவீட்களிற் போயிருக்கிறார்கள். பிற்பாடு ராயிற்றுக்கிழமையின்னேரம் போலே காற்றும் மழையுந் ஓடிச் சோழகக்காற் குரம்பித்தடித்தது. மாண்ப்பாயிலிருந்து சக்கரணக்குஞ் சக்கரண விலிருந்து வட்டுக்கோட்டைக்கும் போகிறதெருக்களில் ஒன்றரை முடித்துக்கு மேலே வெள்ளம் நின்றது. ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் நல் கல்ல மதகுகக் தவாரங்கள் கட்டி வைத்தால் திட்டபடிப்பட்ட கட்டம் வரப்போகிறதேயில்லை.

கொழும்பு.

ஏன் அமதி திறக்குயி—பிறகிட்ட மூன்று மாதத்தில் கொழுமி

விற்கும்மதியிட்டுகை. பவுண் க. இலட்சத்து. எய்துகாணக. ஏத் தமதியிட்டுகை. பவுண் கசுதுடாஉக.

வாக்கிலோ நீதவான்—நியாயசாத்திரங்களில் மிக வல்லவர டிப வாக்கிலோ நீதவானுடைய கொட்டிபுண்டான சிலபல வில் வங்கத்தினிமித்தம் அவரை புத்தியோகத்திலிருந்து தள்ளும்படி கோவரணமெந்தார் எண்ணியிருப்பதைக் கொழும்பிலுத்தியோக தீர்ப்பு அறிந்த பிறகிட்ட கார்த்திகை மீ. வ. அ. தீ. உட்கூடி அவரை புத்தியோகத்திலிருந்து தள்ளாடவிரும்பும்பொருட்டுகோ வரண தேசாதிபதியவர்களுக்கு மட்டும்கூட கையெழுதிச் சக வருடைய கையொப்பமும் வைத்துக் கொடுக்கும்படிக்கு போச னை பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

மதுரை.

கோதாரி வியாதி இன்னமும் மதுரையில் நிலைகொண்டிருக்கு தென்று தெரியவந்தது இரண்டு அல்லது மூன்று இத்துப்பிரித்தரு ம் மெதைர் விடவிடம் வேகியென்பவருக்கு கோதாரி வியாதியிற் காஸஞ்சென்று போய்விட்டார்கள்.

திருட்டிவனம்.

மதுரை உச்ச சார்ந்த திண்டிக்குவில வாசம் பண்ணின செக கா த உபதேசியாருக் கோதாரி வியாதி யிற் காஸஞ்சென்று போ க முன்னதாக நானவர் கமடையும்கு ஆண்டவிரக்கம் பு ரியவேண்டுமென்று பிராத்தனைபண்ணுவதில் அப்படிச் செய் வேண்டாமென்று மென்று கண்டிக்கொண்டார். சொல்லப்பட்ட உபதேசியார் பாவத்தை மிகுதியாய் அராதித்ததினாலே தானே இந்த ஊரில் தா னிராமல் ஆண்டவனுடனே போயிருக்கும்படி வி ரும்பினார் இவர், உள. வருடம் உபதேசத்தொழிவிருந்து கோ தாரி வந்தவெனெல்லாம் போய்த் துன்பக்காரருக்குச் சவீசெ ட்டமென்று நற்செய்தியை யறிவித்தவந்தார்.

திருட்டிவனம்.

கார்த்திகை மீ. க தீ. புதன் கிழமை காலமே எ. மணிக்கு த் திருப்புவனத்தில் மகா கனமபொருந்திப் பங்கியராத காட் டைப்பலர்கள் வயிற்றுவலிற் சந்நே வருத்தப்பட்டுச் சூழி யாய்த் தமதுடலைட்டு மோட்சபதவி போய்ச் சேர்ந்தார். அ வருடைய முடிவு சமாதானமுஞ் சந்தோஷமும். அவ்வுடத் திலுள்ள அமெரிக்கன் மிகியோன ஆலயத்திற்குச் சமீபமாக அ ன்று சாய்தரம் அடக்கம்பண்ணப்பட்டார்.

குது.

ஒருகுருவின் மரணம்—செனறுபோன ஸய. வருடக்காலமாக இந்து தேசத்தில் அதிக உத்தமனும் பிரயாசியுமாயிருந்த சன் டெனவி என் னுடையார் சிறிது கிழமைகளுக்குமுன் மூக்கக் காலஞ் சென்றுவிட்டார். அவர் பரித்த நேரத்துக்குமுன் வியாதிபுரித்த தில்லை. மரித்த அன்றையிற்றினம் அவரிருந்த இடத்திலுள்ள கடை த்துப்போய்ப் பிராண்கம்பண்ண எத்தனப்படுகையிற் காலஞ்செ ண்றுவிட்டார்.

சீர்து.

இத்தலிலே இப்பொழுது தடுப்புக்குள்ளே கரையிடப்பட்டிரு த்திறபடியால், சா. பேரவையுக்கு அகப்பட்டிரியிற் பரிசாரமுக்காத்திர த்தைப்பற்றிப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்பட்டானந்தை ச்சேர்ந்த தடுப்புக்களில், நாவில் மூன்றுபக்கூக் கதிக்கமான பேர் கரமாய்க் கிடக்கிறார்கள். மெசர் பாக்கர் என்பவருக்குக் கரையி கப்பட்டதூற் றம் ஊர்தானே கட்டுக்கொன்றுபோட்டார். கற் பித்தான் வேகன் என்பவர் சில மணயக்குற்றவாண்கள யொருகப் பவிலேற்றிக்கொண்டு வருடையில் அவரை அந்தக்குற்றவாண்கள் பிடித்துக்கொன்றுபோட்டார்கள்.

காஞ்சீபுரம்.

காஞ்சீபுரத்து உச்சவனத்தின நாட்டினில் வெளியே எடுக்கப்படு வதாகய செப்புல்கிரகத்தினது ஆதாரிடம் இப்பொழுது பழகப்பட்டதூல் அக்குமிக்கும் அடிக்கொண்டிருப்பதைச்செம் மையாக்கும்பொருட்டுப் பதினாயிரமுருடாயவுக்கு அந்தக்கோ லீற் குருக்கள் கண்கிட்டுக்குறையும் அநில அன்பதினாயிர முருபா கோலிப்பணத்திற் குரடுப்பட்டதென்றும், மய்யம் ப தினாயிரமுருபாவுற் றீட்டுமுதிக்கையொப்பம்வைத்து வாக்கின தென்றும் தெரியவந்தது. ஒரு செப்பு ல்கிரகத்துக்கொரு ஆ தாரபீட்டு செய்மிறத்தகுப் பதினாயிரமுருபாச் செவ்வழித் தைத் தாரகையை வாசப்பவர்களே பாராக்கின. இவ்வளவு பண த்தையுமெடுத்துச் செவ்வழித்து அடையின்கள் வட்டுக்கோட்

டைபிற் சாலதிரப்பள்ளிக்கட்டத்தில் அறுவருடயிருந் தபந்பலக லுக்கியானகளைப் தெளிவுறப்படித்துக்கொள்ளலாமே. பின்னை இப்படியே செலவுபோகுது. இன்னகாரியத்துக்கு இவ்வளவு பணம், இன்ன காரியத்துக்கு இவ்வளவு பணம்வேண்டுமென்று தத் திரமாக உல்கள் குருக்கன்மாறும் உல்களிடத்தில் வாங்கிக்கொள் ளும் பணத்தைப்பற்றி விசாரணைபண்ண நிப்களாரம்பிக்கும் காலமெப்போ? இதற்குப்பாற்றிச் செய்துள்ளவர்கள்.

இங்கிலாந்து.

இரண்டு மூன்று வருடத்துக்குமுன்னே இலங்கைத் தீவுக்குத் தேசாதிபதியிருந்த மக்கன்செய்மகராசா அவர்கள் பிறகிட்ட புர ட்டசதி மூ. உடு. தூ. சவுதாப்தர் என்ற ஊரிலே மரணம்டைசெய்தவிட்டாரென்பதைக் கிசகிவிப்பரிசுற பொழுது எங்குக் கிருக்கிற துக்கத்துக்களில்லை. இவர் இலங்கைத் தீவு பிச்சிப பரிபாலனமபண்ணியிருந்த வேண்டியொருமுறை வேடசிருக்கும் காட்டுக்குப்போய் அவர்களை நன்னிலபிற் கொண்டுவருவதற்குப் போகமான ஏதுக்களியாதென்பதை அறியும்படிக்கவலிடமபோ ளவேண்டிய அவருக்குண்டான காட்டுக்கரமானது இத்தளவுக்கும் அவரைவிட்டுப் போகவிலையென்றும் அதின் கோக்கமாக்கத்தகா ளை மரண உபாதிவையடைந்தாரென்றும் எண்ணவேண்டியது. இலங்கைத் தீவற் பிறந்தவனாந்த குடிசனங்களை யுயர்ந்த நிலையி ழும் நன்மை தீமைக்குரித்தான் காரியங்களை யறியும் வளர்ச்சியி ழும் அவர்களைக்கொண்டுவரும்படிக்கு வேண்டிய பிரபெத்தனங்க ளைச் செய்தவரானபடியிலவே அவரைப்பெல்லாரும் நீதினிகாலம ளவுக்கும் பிராணசனெய்தருக எண்ணுவார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இலங்கைத்தீவாந்து.

பிறகிட்ட ஆவணி மூ. உசு. தெயதியிலன்று மத்தியானம்போ லே கிவ்வறு சன்ற ஊரிலே பெருகெருப்புண்டானதிலுல; யத லீகெரும் காடுய்து. படினாரு வலுபெற்ற ஆஸ்தியும் அக்கினிவி ரையாயப்போயற்று.

பெற்றிக்கென்றும் புகைக் கப்பல்—Steamer Bentinck.

இந்தக்கப்பலினுடைய நினம், உாடுய. அகவம் அசு. சம. ஓடி ம், அடி. கசு. அந்தக் கப்பலிழுந்தோடுற விசரவு, ஞாடய. குதி ரைகளுடைய பலத்துக்கொப்பியிருக்கும், அதிசூடைய செலவு தெரவக, அாசய்து, ரூப ய்

[For the Morning Star.]

BRIEF NOTICE OF THE LATE MUDELIAR SOOSEPULLE.

Remember man thy birth;	This world's vain wealth despise;
Set not on goods thy heart—	Happiness is not here.
Naked thou cam'st upon the earth	To Jesus lift thy longing eyes
And naked must depart.	And seek thy Treasure there.—

It is the remark of an excellent writer, that with respect to any friend that greatly interests us, we have always a curiosity to obtain an accurate account of the past train of such a person's life and character, and though there may be several reasons for such a wish, it partly springs from a consciousness how much this retrospective knowledge would assist or confirm of our estimate of that friend.

The lamented and unexpected death of the Interpreter of the District Court of Jaffna—SANDRESEGRA MUDELIAR SOOSEPULLE, has cast a deep gloom over the native Society of the District, from the effects of which it will be sometime before they can finally recover. This melancholy event took place at Jaffna on Friday last, the 1st instant. The deceased died of an attack of fever succeeded by apoplexy.

A brief account of the worthy Mudeliar's life and services will not perhaps be uninteresting to the many persons to whom he was so well known, and whose public services and private virtues so ennobled his character, and shed lustre over his whole course of life that they were justly appreciated by a discerning public.

The deceased was born on the 18th Dec. 1799, and was appointed to the situation of Interpreter of the sitting Magistrate's Court of Point Pedro, in 1819.

In the year 1823 he was selected as Interpreter of the Hon'ble the Supreme Court during the Northern Circuits; His next appointment was that of Interpreter to the District Court of Jaffna, in 1834.

The deceased was equally honored and respected in life as he was lamented in death, and his mild and pacific conduct endeared him to all who had the pleasure of his acquaintance. Truly it may be said that he had not a single enemy.—He was a man of great uprightness, and rectitude of conduct—and his sense of integrity certainly knew no bounds.—He was an exceedingly good English scholar; and the correct and faithful manner of his interpretation several times called forth the eulogium and praise of his superior as well as of the Judges of the Supreme Court. He was indeed a faithful Christian, and an "Israelite in whom there was no guile to be found."

His funeral was attended by several Burgher and native Gentlemen, as well as by a large concourse of people (altho' the weather was rather unpropitious for the occasion) all anxious to testify their respect to departed worth.—His remains were interred at the Wesleyan Mission Church yard,—The Rev. P. PERCIVAL officiating on the occasion.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த விதன சங்கதி.

மனிதன உன் பிறப்பைச் சிந்தி	உலகமாயப் படிவதைத் தனும்
அளித்தியபொருளை நாடாதே	மெய்ப்பாச்சியமிட்டுவலை
நிருவாணியாய்ப் பூமிபிசுக்கண்	வெகவை ஆவயித்த கண்ணூர்
ந்தாய்	நாலி
அத்தல் கிருவாணியாய்த்திரும்பு	அக்குள் பொக்கிஷத்தைநாட
வாய்	

எங்கள் கரிசனையுள்ள இனெகிறெவரேனும் மடியும் காலே அவ ரின் சென்ற சீவகால சங்கதிகளின் சொயம்பான வரலாறுகளை நாங்கள் அறிய ஆசிர்ப்பது எப்பொழுதும் எங்களுக்குகதிக விருப்ப மாயிருக்கும்மும் அவலிருப்பம் பற்பல முகாந்திரய்களினுடைய ம் உண்டுபட்டாலும் சென்றபொழுது இனெகிறீரின் கணிப்பைப்ப ரபலமாக்க வேண்டுமென்றகிந்தனையே இந்த விருப்பத்தின் பிரதான காரணமாயிருக்கிறதென்ற ஒரு தராசலமுள்ள தூல்கிரிடர் வ்னமயிற்.

இயாழ்ப்பாண மாகாணத்தின் கிழக்கோட்டின் மத்திரித் தலைமை டைச் செலுத்தி வந்தவராகிய நீற் சந்திரசேகர முதலியாராருகை ப் பின்னையின் விதனப்படத்தக்கமும் கிணையப் பிரகாரமாகத்தடிம ளை பிராணபோக்கியம இம்மாகாணத்தவர்களுக்கு அதிச ஆன்ப லிதனத்தை உண்டுபடுத்தினது இத்தால் உண்டம் படுத்தாக்கியல் த் வந்த சீரடைவது சொற்ப காலத்தில் முடிவாதாயிற்று. இத்த விதன உபாதிவையக்கொண்ட சங்கதி மாதத்தின் முதற் திகதயா டிய வெள்ளிக் கிழமை ய யுழ்ப்பாணத்திலே நடந்தது. சென்று போனவருக்குக் காய்ச்சலுண்டாகிப் பின் சன்னியதலிலுற் பிரா ணையக்கயமாகூர்.

இத்தத் தராசலமுள்ள முதலியாரின் சீவ வரலாறையும் அவரி ள் உத்தியோக ரெப்பிச் சாமாத்தியங்கையுய் கேள்விபட்டுவது அவருடன் பழங் அவரை அறிந்த வெருசெனங்களுக்குப் பிரெபர ளைமுள்ளதாயிராற்போகாதென்றும் மட்டிடுறேன். அவரின் வெ ளியான நடப்புகளும் உன்னா ஞானவிரும்ந்தயும் அவரின் கிந்தி னைச் சிறப்பித்துச்சீவகால நீட்சி முழுதிலும் அவரை அறிந்தயா ளவுக்கும் அது துலாம்பரமான வெளிச்சம் போற் பிரக கித்தது. யுரித்துப்போனவரின் செனை அனுமான காலம் து எள்ககல். ழு ண்டு மாகாண மாதம ய அ. தித்தி. என்று கண்டிருக்கின்றது. து அராயக. ஆண்டில் பருத்தத் தழையல் மஸ்த்தமுத்து நீதித்தல் த்துத் தோலுக்கு வேலையில் ஏற்பட்டிருந்தார். து அராகக ஆண்டி துவக்கும் அகவைச் சங்ககையோந்த சுப்பிறிங் டிக்கு வடபுறந் த நீதி விசாரணைக்குவருந் தோலுக்காகத் தெரிந்து கொண்டா ள்கள்.

து அராகச. ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் கிழக்கோட்டில் தோலுக் காக தியமிக்கப்பும்படி போதிய திராணி அடைந்தார்.

சென்றபோனவரின் சில காலத்தில் அவரும் அப்படிப்பட்ட சக்திப்பையும் மரியாதையையும் அவரிடமிருந்து காணாமல் அப்படியே அவர் பிராணயோகிய காலத்திலும் அனேகர் அவருக்காகத் தயாராகச் சீர்தர பிறலாபிப்பும் அடைந்தார்கள்.

அவருடைய சாதையும் மெத்தையும் அவருக்கும் பொருத்திய நன்றும் அவரை மேலிய யாவருக்கும் இச்சுபரித கடைக்கப்பண்ணிற்று. அவருக்கு யாதேனும் தரோகச் செயல்கள் உண்டுபண்ணாத தக்க சந்தர்ப்பம் இருக்கவில்லையென்றதை நிச்சயப்படுத்திச் சொல்லத்தக்கவாக கடைக்கொண்டார். அவர் மகா சீர்ப்பு மயலார்க்குமொத்த கடைக்கையும் உண்மை நிதான வகையறவில் எல்லா சொல்வதற்கிடமில்லாமலும் இருந்தார். இக்கிவிசுப்பாணைப் படிப்புவிற்பன்னியத்திலே மகா சாமார்த்தியமும் அப்பாணையை அருத்தப்படுத்தியதிலும் அதை விளக்கி அறிவித்தும் எப்பிரகாரமாயும் பூரணநிதானமடைவதற்கும் சாமார்த்தியமாயும் இவ்வூர் நீதித் தலைவர்களின் விப்படிக்கும் உலமிப்புக்கேற்றவாயும் இருந்ததும்லாமல் அனேக நற்குணங்களைக் கனமொருத்திய சபாபிந்திகொட்டு சீர்தரப்படுதலும் அப்படியே புகழ்ச்சியை அடைந்த சாமார்த்தியரானார்.

மெய்யாகவே பூரண விவாசமுள்ள சிறிதெவனும் கடுகான க்கிடையாத உத்தம இலாபவல மனுஷ்யமாக இருந்தார். அவருடைய மரணச் சடங்குக்கு அதிக கார்த்திய மகையுங் கொண்ட ஒவ்வாத காலமாயிருந்தும் அநேக வெள்ள மனுஷ்யரும் அவரின மனுஷ்யரும் பிறமனுஷ்யர்களும் வந்து கூடிப் போதிய கனிப்பையுடைய பிரித்துபொருள் சினேகிதரின் உத்ப்பைக் கனிப்படுத்தினார்கள். அவருடைய தெக்கத்தை வெசுவியோன் மிசுபன் கோலிவச் சேர்த்த கலவறை நிலத்திற் சக்கைபோர்த்த பாகவேல அப்பரவர்களால் அச்சுறுத்தாத தருச்சடங்கு திறம வேற்றமாகப் புயிதானம்பண்ணப்பட்டது.

துஅாசகம். சூண்டு மார்த்தியி மாதம், யுடு. துகதி.

To Correspondents.—We wish a personal interview with a "Native Protestant" before acceding to his proposition regarding the next Vol. of the Star.—Several Communications are unavoidably postponed.

NOTICE. Correction.—In our paper of the 9th November was inserted in Tamil, a notice of a marriage between Philip Fonseke Gabriel Palle and Miss. Gratia Silva, daughter of Pedro Silva Pille. This notice was received from Colombo, through the Post Office, and signed by several persons. We had no suspicion at the time but that the notice was authentic. It appears, however, from a communication since received from a friend of the young woman's family—that this notice of marriage is a base fabrication, got up by some enemy of the family to bring shame upon the girl and her parents. We sincerely regret that our paper has been the means of giving circulation to so wicked an imposition. The shame of the proceeding will however recoil upon the authors of the mischief—who must either be lost to all self-respect and belong to the dregs of society—or they will carry in their bosoms the consciousness of having practiced, incognito, a mean and cowardly trick, of which any decent person would be ashamed. We shall hope to guard more successfully against such impositions in future.

அறிவித்தல்.

பிரமிட்ட உக. சஞ்சிகை உரே உளம் பக்கத்தின் கண் பிவ்ப்பு போக செக்கா கலிசியேற் பினை என்பவரும், பேதரு சிலவை பினையின் புத்திரியாய் இருப்பின சிலவையும் விவாக சமமத்த மண்ணினுக்கள் என ஒரு அறிவித்தல பிரகாரஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு மூன்றுபா கையொப்பம் வைத்திருக்கிறார்கள். இத்தக் கட்டாசிக கொழும்பில இருந்து அனுப்பினதாக யாழ்ப்பாணத் தபாற்சாவுடியால் எக்கனிடம வந்து சேர்ந்தது. இந்த அறிவித்தலைப் பற்றி எங்கள் சந்தெக்கத்து சமுச்சியல் கொள்ளாக்கிரமம், அதனை அச்சுடிக்கப் பிரியப்பட்டதே அன்றி மற்றுமப்பலவல். பிற்பாடு யுக் வினம்பரம் தாரப் புரளி என்மது, விவாகசம்பத்தமபண்ணினதாகச் செ லவிய அந்தப் பெண்பினைக்கும் அவருடைய பெற்றிருக்கும் அவசங்கை வகுத்தவிக்கி தந்தாகக் துரோ லுப்படி இனமாயெழுதியது பிழாகளென்ற ம எங்களுக்கு அனுப்பிய கடிதத்தால்தப்பதரியவந்தது. உதயதாரகை வழியாய் அப்படியப்பட்ட அவசங்கையான காரியம் உண்டுபட்டதற்காக எங்கள் மெத்த மனமடிவு கொண்டிருக்கிறோம். இத்தப் பொல்வாப்பைச் செய்தவர்களுக்குக் இனம்வரும். என்னென்றால், ஒன்றில் அவர்கள் தங்கள் கணத்தை யுத்தி ஒன்றில்

ருக் கட்டாத கீடுசுத்தமமானாகருடைய கட்டத்திற்செய்த செ ரரெண்டியத. அல்லதவர்கள் யோக்கியனுக்கட்டாத செய்கையைச் செய்தோமே என்று உணர்ந்து காணி வெட்கப்படுவெண்டியது.

இனி ரேல் எங்கள் இப்படிப்பட்ட மோசமான காரிடங்கள் பற்றி மெத்தச் சுவகாசமாயிருப்போம்.

அறிவித்தல்.

உதயதாரகையின் காரியகாரர், கையெழுப்பக்காரர் முதலிய சினேகிதர்களினவர்க்குமெழுதிக்கொள்ளுகிற தென்னவென்றால், இவ்வருடக்கணக்கு முடிந்த போகறதற்குக் கிட்டியிருப்பதினால் அவரவரே தாங்கடாங்கள் தாரகையினிமித்தம் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைத் தாரகைக்கதிப்புகியபுகிய துரைக்குக் கொடுத்துள்ள கணக்கைத் தீர்க்கும்படி சிலபலகையொப்பக்காரருக்கு வில்லென்னும் பணக்கணக்குச் சீட்டுத்துண்டெழுதியனுப்பியாயிற்று. சிறிதுதானாக் குள்ளாக மற்றவர்களுக்குமனுப்பக் காத்திருக்கிறோம். சூகையார் கொடுக்கவேண்டிய பணக்கணத்தை தாராளமாயுஞ் சீக்கிரமாயும் அனுப்புவார்களென்று காத்திருக்கிறோம். சகலருமறிந்த கொள்ள வேண்டிய காரியமொன்றெல்லவாடால், உதயதாரகையை வாங்குபவர்கள் ஒருருடத்தகரு காணுகிவ்ல்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் விலைபோட்டவேணாயிற் சில கையொப்பக்காரர் கொடுக்கமாட்டார் களென்றும் அறிஞலே எங்களுக்கு நட்டம் உருமென்றுத் நாங்கள் முன்னறி அறிந்திருப்பதுண்டாலால், நாங்கள் அதின் விவகைய அதிகப்படுத்துகிறதற்கு அனுபோதய நியாயமாயிருக்கும். தாரகையின் கீலை சொற்பமாயிருந்தும், சிலபலகையொப்பக்காரர் முறையாம்படி தாங்கள் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கொடாமற் பிண்ணிதம்பண்ணுகுறர்களென்றெங்களுடைய காரியகாரரிற் சிலர் குறைகூறின தமன்றி இத்தினிமித்தமாக இவர்களிலொருவர் தாம் பார்த்து வந்த தாரகையின் காரியப் பொறுப்பை விட்டுவிட நினையம்பண்ணியுமிருக்கார். சூகையார் தான் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தை சரிவர முறையாம்படி இறுக்கிற இவருடைய எண்ணத்துக்குப் பிறநீக்கலாப் அவருடைய கையொப்பக்காரர் வருவதைக்காண்பது எங்களுக்குள்ளேற்றந்த மனவேதனைபாயிருக்கிறது. பாருங்கள், ஒரு கட்டாளி தானிறக்கவேண்டிய கடன்களைச் செலுத்தி முடிக்குமபோது அவனுக்கிருக்கிற சந்தோஷத்துக்கொரு எல்லியில்லை. அவன தனக்குண்டான கணத்தையும் மற்றவர்களின் நானையான், கணவான், தனவானென்று சொல்லும் புகழ்ச்சியையுமியன் காணும்பொழுதுங் கேட்கும்பொழுதும் அவனுடைய உணர்ச்சியென்னவாயிருக்கும். உதயதாரகையை இவ்வருடத்தோடே நிறுத்தவிடப்போகிறீர்களோவென்றதாகப் பலவிடங்களிலுமிருந்து பலபெயர் வினாவியிருக்கிறீர்கள். அதற்கு கா

ங்கள் சொல்லும் பிரத்தியுத்தரமென்னவெனில், உதயதாரகைக் கையொப்பக்காரர் தாங்கள் கொடுக்க வேண்டிய நிலுவைப் பணத்தைச் சரிவரக்கொடுப்பதண்டானால், தாரகையைப் பலவிடங்களிலும் அதின் நேசர்கள் மென்மேலும் பரப்பப் பிரயெத்தனப்படுவதண்டானால், எல்லாருந் தாரகையை நிலைக்கப்பண்ணுதல் தங்கள் கால்களை பேறெடுத்தவிடையாத் தாசை புரிவதுண்டானால் நாங்கள் ஒருபொழுதும் உதயதாரகையைப் பிரகாசஞ்செய்யாமல் நிறுத்தி விடுவதெயில்லை. நாங்கள் தாரகையை நிறுத்திவிட்டால் இவ்வூர்ப்பிறந்த எங்கள் சினேகிதர் அதிகந் துக்கப்படுவார்களென்பதைப்பற்றி அறிபவருகிறது எங்களுக்கு மண்ப்பூருவமாயும் சந்தோஷமாயுமிருக்கும். ஆகையால் தாரகையின் சினேகிதர்கள் அதை மறைந்து பட்டுப்போக விடாமல் மென்மேலும் நிலைத்துநின்றொளிகாலச் செய்வதற்கென்னவிதவொத்தாசைகளைச் செய்வேண்டுமென்று தியானித்துப் பார்க்கட்டும். தாரகையைப்பற்றி எங்களுக்கு கொருவருடத்தில் வரும் நட்டம் ஏறக்குறையப் பவுண் டும். கையொப்பக்காரர் ஏறக்குறைய, எாருயி. அவர்கள் கொடுக்கும் பணம் முழுச்செலவில் அரைவாசிக்குமாத்திரஞ் சரிக்கட்டக்கூடியதாயிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட நட்டமெப்போழுது நீங்கிச் செலவு சரிவருமென்று தெரிபாது. ஆளுந் தாரகை ஆர் நயத்துக்காக உண்டுபண்ணப்பட்டதோ அவர்களே கூடியளவு தெண்டித்து எங்கள் பணநட்டத்தை நிவிர்த்தியாக்கவேண்டியது ஒவ்வொரு கையொப்பக்காரனும் தன்னைக் கூடியளவு பிரயாசப்பட்டு இன்னுமொரு கையொப்பக்காரனைத் தன்னுடைய சேர்க்கக்கூடுமானால் அந்தப் பணம் நட்டம் நீங்கிப்போம். அல்லது தாரகையுண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கக்கதைப் பேணி அதை மதிக்கக்கூடியவர்களும் அதை உபயோகிக்கக்கூடியவர்களும் பத்து அல்லது இருபது பிரதிக்குக் கையொப்பம் வைத்து வாங்கி வாசித்து அதிலும் பயனையகையத் தருமானவர்களுக்குக் கொடுக்கட்டும் ஆகிலும் உதயதாரகையை உதிக்கப்பண்ணி அதிலும் வரும் பலாபலங்களைத் தெளிவுறவறிந்து ஓப்பொழுது மாதத்துக்குமாதம் அன்பது இறைசால் முதற்கொண்டு தூது இறைசால் சப்பளம் வாங்குகிற சிலர் தாங்களாய்க் கையொப்பம் வைத்துத் தாரகையை வாசியாமல் மறுபேரிடமிருந்து இரவலாக வாங்கி வாசிப்பது எவ்வளவு வெட்சம். ஐயோ! அவர்கள் செய்வேண்டிய கடமைபயும் பொறுப்பையுட்பற்றி அவர்களறிந்தது எவ்வளவு சொற்பம்!

தாரகைக்குக் காரியகாரராயிருப்பவர்களினுமதேயங்கள் இங்கிவிசுப்பாக்கியில் மற்பப் புறத்திற் பிரகாசஞ் செய்ப்பட்டிருக்குது.

TO OUR AGENTS AND SUBSCRIBERS AND PATRONS.

We beg to remind the Parties above addressed that the closing year brings with it, to them, the obligation and privilege of remitting to the Publisher of the Morning Star the sums due on their respective subscriptions. Bills have already been distributed to some of the Subscribers, and in a few days will be to others. None will be intentionally neglected. We hope all will cheerfully and promptly pay what is due from them. It should be distinctly understood, that in the charges for the paper, no estimate is made for bad debts—or for time wasted in reiterated applications for payment; and we trust it will be seen that there was no occasion for it. Several of our Agents, however, make loud complaints of their inconvenience and trouble in collecting their dues, and one of the most valuable and efficient of them has resolved to resign on this account. We are sorry that any should be found such strangers to the sweet and exhilarating feeling experienced by him who faithfully fulfils his pecuniary obligations. May we recommend to all delinquents to try it once, and if they do not find themselves happier men for it—enjoying more self-respect—as well as more of the respect and esteem of others, we shall be greatly mistaken.

Will the Star be discontinued?—has been asked from several quarters. We answer—not, if its subscribers will all pay their arrears—not, if its friends will exert themselves to extend its circulation—not, if all who can, will lend a helping hand to sustain it. It is a satisfaction to know that its continuance is a matter of so much interest, that very many among our native friends, as well as others, would sincerely regret its dissolution. Let all its friends then, meditate what they can do to help its continuance.

It is published now at an annual pecuniary loss of about £50. We have 750 Subscribers; but their Subscriptions will pay *only half its cost*. How long the parties who sustain its pecuniary liabilities will be willing to sustain them alone, we cannot now say.—It is but fair that those for whose benefit the paper is designed, should do what they can to relieve it of this embarrassment. Let every Subscriber then exert himself and procure an additional Subscriber, and the work is done. Or, let those who appreciate the object and are *able* to befriend it in this manner, subscribe for 10 or 20 copies and circulate them where they will be read with profit. It must be said, to the shame of some individuals, who have shared most largely in the benefits emanating from the source that gave origin to the Star, and who are now, by the qualifications supplied them from this source, in the receipt of from 50 to 100 Rix Dls. per month, that they, instead of pursuing the honourable and praise-worthy course recommended above, actually *borrow the paper* from other Subscribers to obtain its perusal. Alas! that they should have advanced no further in their sense of obligation and responsibility.

Should any Gentlemen, friendly to the object of the paper, have it in their hearts to remit *Donations* or *Subscriptions* in aid of its support, they will be thankfully received and acknowledged.

With the next No. will be given a Title page and Index of the Volume and a Prospectus of the paper for 1844. The following Agents of the paper are authorised to receive remittances of Donations or Subscriptions.

- JAFFNA—THE MISSIONARIES.
- MANEPY—Mr. J. EVARTS.
- BATTICOTTA—Mr W. VOLK.
- WANNARPOY—Mr. S. TAMBIAH PILLY.
- NEGOMBO—Mr. C. PERERA.
- COLOMBO—MR. P. CANJEMANADER PILLY.
- KANDY—Rev. C. C. DAWSON.
- TRINCOMALIE—Rev. GEO. HOLE.
- BATTICALOE—Mr. S. A. ALLEGECOOON MOOD.
- MOOLLITEVO—Mr. A. MCFARLAND.
- MADURA—Rev. R. O. DWIGHT.
- DINDIGAL—Rev. J. J. LAWRENCE.
- NEGAPATAM—Rev. P. BATCHELOR.
- TRIVANDRUM—J. ROBERTS, Esq.
- MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

NOTICE.

NOTICE is hereby given that a re-Sale of the following rents for the year 1844 will be held at the Cutchery on Monday, the 18th inst.

- Toll rent of the Colombogam road.
- Colombogam and Kalmone Ferry rent.
- Araly Ferry rent.
- Toll rent of the Chavagacherry road.
- Toll rent of the Sangane road

Jaffna Cutchery
13th Dec. 1843. E. H. SMEDLEY,
Asst. Agent.

அறிவித்தல்.

தடாசசம் ஆண்டின் இதின்பின்துற் சொல்லப் பங்கிற குத்தகைகளை, இந்த மூ யா திகதியாகிய திங்கட்கிழமை சச்சேரியில் விற்சுப்படுமென்றித்தால் நிவிக்கப்படுகது.

அதாவது.

- கொழும்புத்துறைத்தெரு ஆயக்குத்தகை.
- கொழும்புத்துறையும் கல்முனையுந் துறைத்தோ னக்குத்தகை.
- அராலித்துறைத்தோணிக்குத்தகை.
- சாலுச்சச்சேரி தெருஆயக்குத்தகை.
- சங்கான்தெரு ஆயக்குத்தகை.

யாழ்ப்பாணங் சச்சேரியில் தடாசசமும் ஆண்டு மார்கழி மூ யா. திகதி E. H. SMEDLEY,
வசின்தந்து வசன்று

நி க ண் டு,

ஒருசொற் பலப்பாருட்டொகுதி மூலமும் உரையும், புத்தகம் ஒன்றிற்கு இரண்டுசிலிங்குவிதமாக இவ்விடத்தில் விற்சுப்படுமென்றித்தால் அறியவும்.

On the 1st of January, 1844.
Will be published, in Singhalese and English.

(Price two-Pence,)

No. 1, of

THE COMMENTATOR,

A magazine, to be issued monthly, and to be devoted to the dissemination of religious and other useful knowledge.

The Commentator will comprise within its pages, a plain and practical Exposition of the New Testament, Hints to Native Preachers, Sketches of Sermons, Short Dissertations on the fundamental doctrines of Christianity, Extracts from Buddhistical works, and Comments thereon; Observations on past or passing events, and a variety of other subjects.

It is hoped that Christian Missionaries and others who feel desirous to promote the spread of Truth, will contribute to its pages, and endeavour to extend its circulation.

It is intended to present most of the articles in both the Singhalese and English Languages, though occasionally it may be thought unnecessary to insert a communication in more than one of them.

The Commentary will be written in a plain and concise style; and published without the text of Scripture; so that it may be used with either of the Singhalese versions now in use, or with the English version.

The work will be illustrated with occasional wood engravings.

Communications to be addressed to the Editor, Baptist Mission House, Kandy; by whom subscribers' names will be received; also by the Rev. E. DANIEL, Colombo, and any of the native preachers.

The following Books among others may be had at the Book Depository, Wesleyan Mission, Jaffna.

- Johnson's Dictionary, Imperial octavo.
- Bagster's Pocket Bible.
- Grahams's Domestic Medicine.
- Latin Dictionary.
- Carpenter's Spelling Book.
- Lennie's Grammar.
- Wesley's Hymns, Sermons, &c.
- The Singing Master.
- Solly on the Brain.
- Lock's Essay on the Understanding.
- Liston's Practical Surgery.

N. B. Various publications belonging to the Tract Society, and also Bibles of different sizes may be had at the same place.

WANTED

A Christian Schoolmaster, for an English School at Point Pedro.

Applications and testimonials may be sent to Mr. PERCIVAL.

அட்டவணை.—CONTENTS.

Beschi's Instruction,	239—240	வேதியரொழுக்கம்	உாசல
Abridgement of Good's Book of Nature	241—242	கட்டெல்லாசெய்தியை	
The Condor	243	ஞ்சகால்	உாசல
Mr. Poor's Letters to his late Pupils—No. xiv.	244	விலங்கியல்	உாசல
Rules for the Conduct of a Christian life	245	கிறிஸ்துமார்த்தம்	உாசல
Pancha-tantra-Katei	246	ஞ்சதத்திரக்கதை	உாசல
Cural and Panchangam	ib.	குறள்—பஞ்சாங்கம்	ib.
Communications	247	பத்திராதிபருத்தரம்	உாசல
Letter from Mr. Eckard	248	சனக்குவகு	ib.
Summary of News	249—254	மங்கலீசுப புதினச்சக்கதி	
To our Agents and Patrons	253	சுக்	உாசல—உாடுவ
		பதினச்சக்கதிகள்	ib.